

POLSKA ZACHODNIA

redaktor nac.: Edward Rumun, (tel. 350-85). Druk: Drukarnia Śląska, Sp. z ogr. odp., Katowice, Batorego 2 i Kościuszki 15. Tel. 308-78 i 304-26. Red. odpow.: Wilhelm Cholewa.

Redakcja: Katowice, ul. Batorego 4, parter. Telefony: do godz. 18-tej 337-67 i 350-85 po godz. 18-tej 304-26 i 308-78 Rękopisów nie zwraca się.	Administracja: Katowice, ul. Kościuszki 15, ofic. II p. Telefon: 337-67, 350-85. P. K. O. Katowice 803.551. Przyjmowanie abonamentu i ogłoszeń.	Reprezentacja: Chorzów, Powstańców 21, tel. 411-33. Bielsko: Nad Niprem 2, Tel. 36-57. Lubliniec, Ogrodowa 3. Cieszyn: Stary Targ 4, II p. Tel. 1485. Rybnik, Al. 8 Maja 27, tel. 169.	Abonament z odnoszeniem do domu lub z przesyłką pocztową miesięcznie 2 zł 50 gr Przyjęcie: Administracja, Reprezentacja, Począz (histow), Agenci i Kioski.
--	--	--	--

CENNIK OGŁOSZEŃ: za 1 mmm (1 tam - 70 mmm) na stronie tytułowej zł 1,80, w tekście zł 0,80, nekrologi do 100 mmm - zł 40,00, 100-200 mmm za 1 mmm jednolitego zł 0,60, ponad 200 mmm za 1 mmm jednolitego zł 0,50. - Ogłoszenia w dziale ogłoszeniowym za 1 mmm (1 tam - 50 mmm) zł 0,80. Drobne ogłoszenia w dziale ogłoszeniowym za słowo zł 0,20 (dla poszukujących pracy zł 0,30, matrymonialni zł 0,50).

Nowym premierem brytyjskim Neville Chamberlain a Bruce ministrem obrony imperium?

Neville Chamberlain.

wom handlowym, ile raczej sprawom o-
tóry zasiadł by w gabinecie w charakterze
wania polityki zagranicznej imperium bry-
tyjskiego. Na stanowisko nowego ministra
który zasiadłby w gabinecie w charakterze
reprezentanta interesów obrony imperial-
nej, upatrzonego ma być b. premier australij-
ski, obecnie wysoki komisarz z Australii w
Londynie, Stanley Bruce, dobrze znany w

Europie, a zwłaszcza w Genewie, jako prze-
wodniczący Rady Ligi Narodów, w okresie
trudnych komplikacji r. 1935 i 1936. Bruce
jest niewątpliwie najpopularniejszym przed-
stawicielem dominów w Londynie i nomi-
nacja jego spotkała by się z powszechnym
aplauzem. W razie jego nominacji na sta-
nowisko ministra, mającego za zadanie ko-
ordynację obrony imperialnej, znaczna

część zadań natury organizacyjnej, jakim
obarczony jest w gabinecie brytyjskim o-
becny minister koordynacji obrony Inskip,
spadła by na Bruce'a. Inskip poświęcił by się
więcej sprawom zaopatrzania dla celów obro-
ny, ujmując w swoje ręce kierownictwo i
kontrolę przemysłu wojennego pod kątem
widzenia wykonania dostaw, przewidzian-
ych w brytyjskim programie dobrożenia.

Chcą zobaczyć się z Karolem u. Ossietzkym

Od czego zaproszeni do Niemiec labourzyści uzależniają swą wizytę

LONDYN. Niektórzy parlamentarzyści
z Labour party otrzymali zaproszenia do
przybycia do Niemiec, w związku z czym
przybędzie prawdopodobnie do Londynu
kilka osobistości niemieckich, w celu omó-

wienia szczegółów tej podróży. Kilku za-
proszonych parlamentarzystów oświadczy-
ło, iż warunkiem przyjęcia przez nich za-
proszona będzie możliwość spotkania się z
laureatem nagrody pokojowej Nobla Ka-

relem von Ossietzky i uzyskanie obietnicy
zwolnienia kilku nacjonalistów i pacyfistów
znajdujących się obecnie w obozie koncent-
racyjnym. Inni członkowie grupy mają
przyjąć zaproszenie, o ile będą mogli za-
brać soba tłumacza według własnego wy-
boru i zwiedzić obozy koncentracyjne, któ-
re same wybiorą. Jeden z zaproszonych od-
mówił, zmienił by jednak zdanie, gdyby
pozwolono mu na podanie przez radio wrażeń
z podróży do Niemiec.

W dniu 10 bm. Pan Marszałek Smigły-Rydz przyjął ministra pełnomocnego Japonii N. Ito, który wręczył Mu w imieniu cesarza i ponii wielką wstęgę orderu „Wschodzącego Słońca”. Na zdjęciu naszym Pan Marszałek Smigły-Rydz, obok posła Japonii w otoczeniu osób, towarzyszących przy wręczeniu orderu.

Wnioski posłów śląskich w sejmowej komisji pracy

WARSZAWA (tel. wł.). Wczoraj o godz.
10 rano zebrała się komisja pracy, celem pod-
jęcia głosowania rządowego projektu usta-
wy, o rozjemstwie w przemyśle oraz zgłoszo-
nej poprawki. Na porządku posiedzenia po-
stał Wąskiewicz wniósł poprawkę, domagając-
ą się, aby prawo upowszechniania orzeczeń
komisji rozjemczych w zasadzie przysłać
ministerstwu opieki społecznej, a tylko w o-
dzielnych w ustawie o układach zbiorowych
spraw wypadkach Ministrowi Opieki Społecz-
nej w porozumieniu z ministrem przemysłu
i handlu, lub — o ile chodzi o przedsiębior-
stwa wojskowe — z ministrem spraw wo-
jskowych.

Posel Przykłęk wniósł poprawkę, doma-
gając się skreślenia z projektu ustawy ar-
tykułu, ograniczającego swobodę strajków
oraz poprawkę, mówiącą, iż orzeczenie ko-
misji nie może pogarszać warunków pracy i
płacy w stosunku do obowiązujących ukła-
dów zbiorowych pracy.

Posel Kopeć wniósł poprawkę o wyłącze-
nie z pod ustawy górnośląskiej części Woje-
wództwa śląskiego oraz poprawkę, określa-
jącą termin obowiązywania ustawy do dnia
1 stycznia 1938 roku.

500 harcerzy wyjedzie na tegoroczny Jamboree

WARSZAWA (tel. wł.). Ze względu na
wielką liczbę zgłoszeń ze strony harcerzy
na wyjazd do Holandii, gdzie odbędzie się
tegoroczny Jamboree komenda wyprawy
zwiększyć ma kontyngent uczestników z
400 do 500 osób.

Zgłoszeni i przyjęci już na wyprawę

harcerze podzieleni zostaną na dwa hufce,
przy czym w skład jednego wejdą drużyny
warszawskie, do drugiego zaś drużyny z
innych okręgów Z. H. P. Wyprawę obejm-
ować będzie siedemnastu drużyn zwykłych
oraz drużyny specjalne, jak kolarską, lot-
niczą, kajakową i instruktorską.

Pogoda na piątek

Pogoda o zachmurzeniu zmniejszonym z przelot-
nymi opadami w dzielnicach północno - wscho-
dnich, a z większymi rozpozodzeniami w pozo-
stałych. Temperatura bez większych zmian. U-
miarkowane wiatry z kierunków wschodnich.

Ferie wielkanocne

WARSZAWA P Minister wyznał Religi-
jnych i oświecenia publicznego prof. dr Swietor-
ślowski przesunął w bieżącym roku szkolnym
termin zakończenia ferii wielkanocnych na 23
31 marca 1937 r. Zaliczeń szkolne rozpoczyna się
zatem we czwartek dnia 1 kwietnia 1937 r.

Bezprawnie zatrzymani redaktorzy otrzymali satysfakcję

WARSZAWA. W związku z zatrzyma-
niem w dniu 9 marca br. przez organa śled-
cze redaktora „Expressu Porannego” p. Bo-
lesława Hensla, redaktora „Kurieru Czer-
wonego” (Dobrego Wieczoru) p. Stanisła-
wa Kapuścińskiego i redaktora „Dzień Do-
bry” p. Mięczyńskiego Krzypkowskiego po-
eciwno winnym tego bezprawnego zatrzy-
mania wdrożono dochodzenie. Wymienieni
redaktorzy z redaktorem naczelnym wyd-
awnictwa „Domu Prasy” p. Henrykiem Bur-
kiewiczem na czele, dn. 10 marca br. zo-
stał przyjęci przez p. Ministra Sprawiedli-
wości W. Grabowskiego i p. Wiceministra
Spraw Wewnętrznych J. Paciorkowskiego i
otrzymali pełną satysfakcję za stosowanie
wobec redaktorów trybu postępowania,
niezgodnego z obowiązującymi przepisami.

Powstańcy posunęli się o 28 km naprzód

SEWILLA. Gen. Queipo de Llano w przemówieniu, wygłoszonym przez radio, złożył najpierw hołd marynarce powstańczej, po czym nawiasując do operacji wojskowych oświadczył: Mówiłem już, że ofensywa naszych wojsk rozpoczęła się w Guadalajarze. Po gwałtownej kanonadzie zajęliśmy szereg pozycji. W dniu wczorajszym z powodu dużej śniegu atak w godzinach rannych był niemożliwy. Skorzystaliśmy z tego rozgłoszenie rządowe, aby oświadczyć, że oddziały republikańskie zadają nam porażkę. Okazało się to nieprawdą, ponieważ już po południu wznowiliśmy nasz pochód naprzód, który trwa w dalszym ciągu. Pomimo nieporodów.

POSUNĘLIŚMY SIĘ OKOŁO 28 KLM. WŁOZĄB NA FRONcie SZEROKOŚCI 21 KLM.

W czasie ataku w rejonie Tajuna czerwoni wysadzili miny, lecz w tym czasie jeszcze nie zajęliśmy tego terenu. Wybuch min zniszczył 3 kompanie międzynarodowe. Na odcinku Brihuega zaskoczyliśmy batalion czerwonych i wzięliśmy około 100 jeńców, w tym kilku oficerów. Zdobyliśmy również znaczny materiał wojenny i dwa działka 75-milimetrowe. Obecnie dotarliśmy do Torija, około 20 km od Guadalajary. Kolumna płk. Marzo zajęła Jadraque Neralrio i Valloharmonos. Nieprzejaski pozostawił przeszło 400 zabitych oraz rozmaity materiał wojenny, m. in. karabiny maszynowe. Zdobyliśmy także jeden samolot rządowy, strącony dnia poprzedniego. Na froncie południowym mimo nieporodów kolumny nasze posuwały się naprzód i zajęły Villa Nueva del Duque. Bardzo prawdopodobne, że w czwartek rano w ręce nasze wpadnie miejscowość Pozoblanco.

MADRYT. Korespondent Havasa podaje, że w dniu wczorajszym w prowincji Guadalajara wzięto do niewoli dalszych 5-ciu jeńców włoskich. Jeden z nich, sierżant Placidi oświadczył, że

NA ODCINKU GUADALAJARA OPERACJE PROWADZONE SA PRZEZ DWYJĘ WŁOSKĄ,

liczą co najmniej 7.000 ludzi, część 3-ciej dywizji i batalion 580. Sierżant nie wie, do której dywizji należy ten batalion. W Sigüen-za znajdują się oddziały trzeciej dywizji zwanej „Czarne pióra”. Jeneńce twierdzą, że wszystkie te wojska są włoskie, lecz znajdują się również niemieckie. Dowódcą drugiej dywizji jest gen. Coppi. Dywizja ta składa się z 3-ch czy 3-ch grup, z których każda obejmuje 3 bataliony, dzielące się na 4 kompanie: 3 kompanie strzelców i jedną karabinów maszynowych. Całe dowództwo jest włoskie i każda dywizja liczy około 20 czołgów typu „Ansaldo”. Materiał wojenny i oficerowie, obsługują-

cy czołgi, pochodzą z Włoch. W końcu sierżant Placidi zeznał, iż przybył do Hiszpanii na statku „Lombardia” wraz z 4.000 ludźmi. W Kadyksie widział inne statki włoskie z ludźmi i materiałem wojennym, zdaniem jego również włoskim.

Król sutenerów na Zawodzie skazany na 15 lat więzienia

Rozprawa, jaka toczyła się wczoraj przed trybunałem sądu okręgowego w Katowicach, jest epilogiem wydarzenia, które przed rokiem z górą poruszyła całe Zawodzie. Mianowicie w dniu 27 sierpnia 1935 r. mieszkańiec Zawodzia Ludwik Kozioł zawiadomił policję, że w mieszkaniu Wiktora Kwiatkowskiego przy ul. Czercha 3 znalazł pod łóżkiem zwłoki Józefa Srokówna, sublokalki Kwiatkowskiego. Natychmiast na miejsce udał się patrol policyjny w towarzystwie lekarza. Na szwi Srokówna znalazłono ślady uduszenia. Zbrodniarz uadził Józefa wydarł z rekawa podszewkę.

Wszelkie dochodzenia i pierwsze podejrzenia skierowano przeciwko gospodarzowi mieszkania Kwiatkowskiego, który był „opiekunem” Srokówny, dziewczyny lekkich obyczajów. W rezultacie Kwiatkowskiego aresztowano i na podstawie śledztwa sporządzono przeciwko niemu akt oskarżenia. Na rozprawie powołano wielu świadków, a Kwiatkowskiego doprowadzono do więzienia, gdzie odsiaduje wyrok za usiłowane zabójstwo policjanta. — Zbrodnię tej dopuścił się Kwiatkowski po wypuszczeniu go z aresztu śledczego, w którym przebywał w związku ze śledztwem prowadzonym w sprawie zabójstwa na osobie Srokówny.

Według brzmienia aktu oskarżenia, zbrodni popełnionej w dniu 27 sierpnia towarzyszyły następujące okoliczności: Krytycznego dnia Srokówna przyszła do domu nad ranem

SENSACJA RADIOWA.

LONDYN. „News Chronicle” donosi, jakoby inżynierowie radia brytyjskiego wykryli, że rozgłosna „Radio Verdad” jest rozgłosnią florencką, która nadaje wiadomości, przychylne dla gen. Franco.

pljana w towarzystwie niejakiego Gregorowicza, który był podobnielony. Za pieniądze Gregorowicza Kwiatkowski przyniósł jeszcze wódki i urządził w mieszkaniu pijatykę, w czasie której Gregorowicz usnął. Skorzystała z tego Srokówna i ukradła mu pieniądze w kwotę ok. 300 zł. Zauważył to jednak Kwiatkowski i przyjaciółka jego Maria Sliwówna, to też obie zażądały udziału w łupu. Srokówna dała Kwiatkowskiemu 40 zł lecz odmówiła kategorycznie podzielenia się ze Sliwówną. — Doszło do awantury, w czasie której obie kobiety pobiły się i podrapały i w rezultacie Sliwówna zabrała swoje rzeczy i opuściła mieszkanie Kwiatkowskiego, udając się do mieszkanki sąsiadki Woskowej, u której zamieszkała. Nastąpiło chwilowe uspokojenie, lecz następnego dnia Srokówna oświadczyła, że opuszcza mieszkanie Kwiatkowskiego i więcej do niego nie wróci. Z drugiej strony Kwiatkowski usiłował namówić Sliwówną do powrotu do jego mieszkania. Ta jednak oświadczyła, że nie wróci dopóki będzie tam mieszkała Srokówna. W ten sposób Kwiatkowski stracił obie „lorki”, co musiało wpłynąć na niego bardzo deprymująco i co akt oskarżenia szczególnie podkreśla.

Srokówna wychodziła kilkakrotnie do miasta celem poczynienia zakupów i wróciła do domu około godziny 5-jej popołudniu. Wtedy widzieli ją w pokoju razem z Kwiatkowskim. Go się działo w mieszkaniu w czasie od godz.

Rzeka Szreniawa zatopiła miasto Słomnik

OLKUSZ. Po ostatnich ulewnych deszczach w dniu wczorajszym wyłazła gwałtownie rzeka Szreniawa, zatapiając niżej położone dzielnice miasta Słomnik. Mieszkańców zagrożonych dzielnic przetransportowano w bezpieczne miejsce. Wobec zatopienia elektryków przerwano dostawę prądu elektrycznego. Na rzecę Szreniawie pod wąż Niedźwiedzi uszkodzony został most drewniany.

Znieść czy zatrzymać sądy przysięgłych?

Gorąca dyskusja w Sejmie

WARSZAWA (tel. wł.). W dniu wczorajszym odbyło się plenarne posiedzenie Sejmu. Bardzo obfity porządek obrad zawierał m. in. trzecie czytanie ustawy o układach zbiorowych pracy. Sejm przyjął ustawę tę w trzecim czytaniu bez dyskusji.

DYSKUSJA ROZWINĘŁA SIĘ NAD USTAWĄ O ZMIANIE USTROJU SĄDÓW POWSZECHNYCH.

Sprawozdawca tej ustawy poseł Szczepański w przemówieniu zawałdomił Izbie, że komisja prawna postanowiła rozdzielić materiał zawarty w rządowym projekcie ustawy na trzy części. Na wczorajszym posiedzeniu weszły pod obrady dwie odrębne ustawy, jedna dotycząca wygaśnięcia sądów przysięgłych i sądów pokoju i druga dotycząca niektórych zmian w ustroju sądów powszechnych. Trzecie zagadnienie, obejmujące zmiany w kodeksie postępowania karnego, jest dopiero przedmiotem debaty w komisji prawnej. Bardzo gorąca dyskusja wywiązała się nad ustawą o zmiesieniu sądów przysięgłych. M. in. w obronie instytucji sądów przysięgłych występowali posełowie z Małopolski z posełem Morawskim na czele. Poseł Hoffman twierdził, że żyjemy w epoce, która jeszcze ciągle tkwi w hasłach rewolucji francuskiej: wolność, równość, braterstwo. Jeżeli Francja, państwo niepodległe wywiera basie wolności — to chodź nie o wolność polityczną kraju, lecz o wolność człowieka. Poseł Hoffman wskazał na

fakt, że Włochy i Niemcy zarzucały instytucję sądów przysięgłych, ale są to właśnie państwa, które wyłamały się z tych wielkich hasel rewolucyjnych, a nie wiadę potrzeby, ażebyśmy uszli w ślady państw totalnych, jakimi są Włochy i Niemcy. Na zakończenie poseł Hoffman wyraził opinie, że obywateli, którzy bierz współodpowiedzialność za państwo przez udział w samorządzie i w innych dziedzinach sądownictwa, powinni również w sądownictwie karnym brać pełną odpowiedzialność.

Pod koniec dyskusji

GŁOS ZABRAŁ MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI P. GRABOWSKI.

bronie projektu ustawy o zmiesieniu sądów przysięgłych. Minister Grabowski zastrzegł o.e., że nie chodzi o wyłączenie czynnika społecznego z sądów, bo przecież udział tego czynnika w wymiarze sprawiedliwości w Polsce istnieje niezależnie od sądów przysięgłych. Tutaj min. Grabowski wskazał na przykład sądów pracy, urzędów rolniczych, sądów handlowych, gdzie przecież czynnik społeczny jest dopuszczony do udziału. Sędziom przysięgłym zarzuca min. Grabowski brak fachowości, przygotowania i kompetencji oraz powołuje się na literaturę prawną, która twierdzi, że w sądach przysięgłych tkwi pierwsiestk samosądu i linczu. Wreszcie min. Grabowski uważa, iż względy sytuacji gospodarczej i układu etnicznego przemawiają przeciwko sądom przysięgłych.

Na Zjeździe działaczy wiejskich przemówi płk. Koc

WARSZAWA (tel. wł.). W nadchodzącą niedzielę odbędzie się w Warszawie ogólnopolski zjazd działaczy wiejskich. Po zjeździe działaczy wiejskich, który odbył się dwa tygodnie temu, zjazd ten będzie dalszym etapem realizowania prac organizacyjnych Obozu Zjednoczenia Narodowego. Na zjeździe wygłosi przemówienie płk. Adam Koc, który o godz. 1,10

transmitowane będzie przez wszystkie rozgłoszenia Polskiego Radia. Zjazd rozpocznie się o godz. 9-jej nabożeństwem w katedrze św. Jana, po czym uczestnicy oddadzą przed Świdłem: hołd pamięci Marszałka Piłsudskiego oraz złożą wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza. Obrady zjazdu rozpoczną się o godz. 13-cj.

DZIEŃ 11 LISTOPADA UROCZYSTYM ŚWIĘTEM.

WARSZAWA. Od lat kilkunastu ustalili się w Polsce zwyczaj uroczystego obchodu dnia 11 listopada. Ktoś kolarzając się w świadomości historycznej z odzyskaniem bytu niepodległego Rzeczypospolitej, ożywia i zezala oziół w teoż uczuciach dla Państwa. Pragnąc zapewnić i sankcjonowanie prawne tego patriotycznego zwyczaju i mając na celu włączenie na trwałe obchodu rocznicy 11 listopada w zespół form życia narodowego i państwowego rząd uchwały i wniośi do łaski marszałkowskiej projekt ustawy, która ustanawia uroczyste święto w tym dniu. Krótki, z czterech tylko artykułów złożył projekt ustawy przewiduje iż dzień 11 listopada, jako rocznica odzyskania przez Naród Polski niepodległości państwowej, jest uroczystym świętem. Dzień 11 listopada jest dniem wojnym od pracy. Wykonanie ustawy porucza się przeszować radę ministrów i wszystkim ministrom. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

KONCERT PADEREWSKIEGO WE FRYBURGU.

FRYBURG. We Fryburgu odbędzie się koncert Paderewskiego na cele dobroczynne diecezji fryburskiej. Na koncercie obecni będą poseł Rzeczypospolitej Modzelewski z małżonką, stały delegat Polski do Ligi Narodów, min. Komar-nicki z małżonką, biskup Fryburski Besson i inni członkowie korpusu dyplomatycznego, przy-bliłi specjalnie z Berna.

POŻYCZKA FRANCUSKA.

PARYŻ. We wczorajszym dzienniku urzędowym ukazała się ustawa upoważniająca rząd do emisji pożyczki na potrzeby obrony narodowej. Dekret ustalający szczegóły emisji ukazuje się w Dzienniku.

Nie

Oży- ke, nace wystapien i ekiej ja uwage Likwi- rostów n przemysł- przywódc- zagospod- kulturaln- tucji — mogą ukie- sce, nie r- arony. Takie- ców. Syst- Niemcze- doli” Nie- mniejszo- wnionego- wszystkie- grupa m- zagospod- racji pol- dencji, j- adlikat- N. S. D. a co w- Czechosł- ców w n- wzdwin- spodarcz- tylko na- niu jej n- Stwie- skusji na- dzie, kie- niem się- tam wirt- świecie”. Na do p- wnocześn- na Gór- pumoc z- runkach- Połsce m- całego s- bowiem- ska w N- aguje na- die Dob- ludności- sobie m- nie suk- za stan- W je- win Cod- chodzący- „Nat- na ferm- straszają- nie zorg-

W tym celu przygotował on sobie teren całej wyrobiecia sobie alibi. Mianowicie tego samego dnia wieczorem Kwiatkowski wrócił do domu w towarzystwie Kozioła i namawiał go, aby wstąpił z nim na chwilę do pokoju, gdyż chce sobie wziąć łazidek (jakkolwiek było bardzo ciepło). Kiedy obydwa stanęli na progu pokoju, Kwiatkowski rzucił uwagę, iż dzień tego, że okno jest otwarte, jakkolwiek nie ma tego widzieli, gdyż okno było szczelnie zamknięte nieprzejrzystą firanką. Następnie oskarżony schylił się i z okrzykiem prezentacji wyciągnął z pod łóżka ciało zamordowanej Srokówny. W następnej chwili zaalarmował sąsiadów, a Kozioł pobiegł na policję, aby zgłosić morderstwo. Kwiatkowski zachowywał się tak, aby odwrócić uwagę od siebie i skierować uwagę na Kozioła, a utrwalił przypadek, że zbrodnię popełnił nieznany sprawca, który wtargnął do mieszkania oknem.

Policja po przeprowadzeniu pierwszych dochodzeń skierowała natychmiast podjęcie na Kwiatkowskiego, którego też aresztowano wkrótce potem na ulicy i odesłano go w więzienie. W czasie rozprawy wczorajszaj Kwiatkowski nie przyznał się do zbrodni, lecz liczył świadków przesłuchani przez trybunał obciążających go w znacznym stopniu, podobnie zresztą jak wyniki śledstwa.

Po zamknięciu przewodu sądowego zabrakło prokuratora dr Riegers przedstawiając sylwetkę moralną oskarżonego, który też notorycznym przestępcą, był karany kilkakrotnie raz za różne przestępstwa i ostatnio utrzymywał się za pieniądze kobiet. Przewod sądowy i zeznania świadków — mówił prokurator — w całej pełni stwierdzają winę Kwiatkowskiego, to też należy, wobec niego zastosować jak najsurowszy wymiar kar. Kolejne obrońcy oskarżonego przemawiali obrońcą meo. Hof. W wyniku rozprawy trybunał, któremu przewodniczył wiceprezes Sądu Okręgowego dr Stokolski wydał po naradzie wyrok uznający go Wiktora Kwiatkowskiego winnym zbrodni zabójstwa z premedytacją i akusujący go o karę więzienia przez 15 lat.

Rozprawa wzbudziła duże zainteresowanie i przyszłuchwała się jej wielu ciekawych kółła znających Kwiatkowskiego, mieszkańców Zawodzia.

TOKIO. czyste 3 Minister- przybr- japoński- z udział- przyzłada-

Nie- Oży- ke, nace wystapien i ekiej ja uwage Likwi- rostów n przemysł- przywódc- zagospod- kulturaln- tucji — mogą ukie- sce, nie r- arony. Takie- ców. Syst- Niemcze- doli” Nie- mniejszo- wnionego- wszystkie- grupa m- zagospod- racji pol- dencji, j- adlikat- N. S. D. a co w- Czechosł- ców w n- wzdwin- spodarcz- tylko na- niu jej n- Stwie- skusji na- dzie, kie- niem się- tam wirt- świecie”. Na do p- wnocześn- na Gór- pumoc z- runkach- Połsce m- całego s- bowiem- ska w N- aguje na- die Dob- ludności- sobie m- nie suk- za stan- W je- win Cod- chodzący- „Nat- na ferm- straszają- nie zorg-

Niemcy w Polsce i Polacy w Niemczech

Ożywiona działalność Niemców w Polsce, nacechowane niestęchającym tupetem wystąpienia przedstawicieli mniejszości niemieckiej na terenie parlamentu — zwraca uwagę całego społeczeństwa.

Likwidacja sztucznie stworzonych przestępstw niemieckich w Polsce w handlu, przemyśle i rolnictwie do poziomu, odpowiadającego liczbie ludności niemieckiej, przy równoczesnym pozostawieniu swobód kulturalnych zagwarantowanych w konstytucji — oto platforma, na której Niemcy mogą układać swój program życiowy w Polsce, nie napotykać na sprzeciw z żadnej strony.

Takie jednak ujęcie nie zadowala Niemców. Systematyczna akcja niektórych kół w Niemczech, utrzymująca mniemanie o „nie doł” Niemców w Polsce, zajmowanie przez mniejszość niemiecką pozycji równoprawnego kontrahenta rządu polskiego, wszystko to wskazuje, że niespokojna ta grupa mniejszościowa ma zamierzenia pogospodarcze i pozakulturalne — ma aspiracje polityczne. I tu leży źródło tych tendencji, które u nas przybrały stosunkowo „delikatne” formy ujawnione w procesach N. S. D. A. B. i „Wanderbundu” na Śląsku, a co w krańcowej postaci obserwujemy w Czechosłowacji. Dążenia polityczne Niemców w Polsce stają się b. oczywiste, gdy zwrócimy uwagę na doskonałą pozycję gospodarczą tej grupy mniejszościowej i nie tylko nasycenie, ale i przesyt w zaspokojeniu jej potrzeb kulturalnych.

Stwierdzenie senatora Hasbacha w dyskusji nad budżetem Min. Przemysłu i Handlu, że „lepiej jest dać robotnikowi niemieckiemu chleb i pracę, niżli karać za witanie się w sposób, który jest dziś sposobem witania się wszystkich Niemców na świecie”, jest subtelny wyrażeniem dążenia do przerostów. Bo wiemy przecież równocześnie, że ci „nieszczęśliwi” Niemcy na Górnym Śląsku składają hojne ofiary na pomoc zimową w Niemczech. W tych warunkach przejrzysta robota Niemców w Polsce musi spotkać się z należyłą odpawą całego społeczeństwa polskiego. Pamiętać bowiem należy, że ciemniejsza ludność polska w Niemczech b. czynnie obserwuje i reaguje na to, co w tej dziedzinie u nas się dzieje. Dobrze znane, tragiczne położenie tej ludności, dążące wyłącznie do zaspokojenia sobie możliwości rozwoju kulturalnego, a nie sukcesów na arenie politycznej, wymaga stanowczego zajęcia się jej losem.

W jednym z ostatnich numerów „Nowin Codziennych”, dzienniku polskim, wychodzącym w Opolu, czytamy:

„Natrącamy także na wypadki tworzenia fermentów w parafiach, a ostatnio zasurzające rozmiary przybiera systematycznie zorganizowana akcja publicznego wy-

rażania się na zebraniach pod adresem polskich parafii i nabożeństw polskich. Motorem tej szaleńczej, nienawistnej przesiąkniętej akcji jest „Bund Deutscher Osten”.

Dlaczego to wszystko w czasach porozumienia narodów polskiego i niemieckiego, w okresie w którym germanizacja pod wszelką postacią potępiona została przez najoficjalniejsze czynniki jako zło ubiegłych stuleci?

My nie mamy innej odpowiedzi, jak tylko podejrzenie, że nienawidzące polskości i Polaków jednostki, grupy i odłamy obcego społeczeństwa nie porzuciły nie tylko dawnych metod germanizacyjnych, ale nawet odważają się na nowe, bardziej dostosowane do dzisiejszego postępu.

Czyż my jesteśmy przestępcami, którzy modlimy i m. dlić zawsze chcemy się w je-

zyku ojczystym? Czyż to zbrodnia, że domagamy się odpowiedniej dla nas liczby nabożeństw polskich? Czyż grzechem, że wolimy o takich kapłanów, którzy z kaziłnic żywili i zrozumieli do nas po polsku przemawiać będą?”

Takim tonem może pytać tylko człowiek, któremu odbiera się powietrze potrzebne do oddychania.

Ten cytat w zestawieniu z wystąpieniem senatora Hasbacha i pięcioma innymi, zestawień i dowodów rzeczowych ukazuje olbrzymią różnicę między sytuacją autochtonicznej ludności polskiej w Niemczech, a pozycją kolonizatorskiego elementu niemieckiego w Polsce. Blerne przyglądanie się takiemu stanowi rzeczy może pociągnąć za sobą wręcz ponure konsekwencje dla ludności polskiej w Niemczech.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej w towarzystwie Małżonki przyjeżdża do Zamku Królewskim uczestników konkursu Sopotowskiego.

Na marginesie

Pierwsze polskie studium socjologiczne o kanclerzu Hitlerze

Ostatni numer Przeglądu Socjologicznego (tom IV, zeszyt 3-4 1936) przynosi interesującą rozprawkę socjologa Aleksandra Herta pt. „Postanowienie Wodza”. Młody warszawski socjolog, znany już z bardzo surowych i wnikliwych rozpraw, zamieszczanych zwłaszcza w „Więści i Życiu” i autor cennej książki o „Klasykach socjologii”, próbuje w ostatnim artykule Przeglądu scharakteryzować na przykładzie kanclerza Hitlera i jego enuncjacji, na czym polega „postanowienie wodza”, czy tzw. wództwo o charakterze charyzmatycznym. Autor idzie tu za uczeniem niemieckim Maxem Weberem, który odróżnia trzy typy wództwa i trzy rodzaje legitymacji: pierwszy, to wództwo racjonalne, drugi, to wództwo tradycyjne, trzeci, to omawiany typ charyzmatyczny. Wództwo tradycyjne czerpie swą siłę z faktu ciągłości historycznej, wództwo racjonalne wymaga już wiary w legalność zarządzeń, natomiast tzw. „charyzmat” trzeba określić jako szczególne rozczarowanie samopoczuciem władcy, przypisujące sobie nadnormalne cechy i za taką nadnormalną istotę uważając. Charyzma nie jest z tego świata, nie mniej spotykamy ją na przestrzeni dziejów od najdawniejszych lat. Władca charyzmatyczny wychodzi z rewolucji, przeciwstawia się dotychczasowemu porządkowi, ale z drugiej strony narzucając swój przemysłowy autorytet grupie czy narodowi, staje się przed nimi w pewnym sensie odpowiedzialnym, ponieważ stale musi wykazywać, że jest na prawdę wybranym przez Boga. Nie będziemy się tu zajmować teoretycznymi rozważaniami, zanotujemy tylko kilka uwag autora o charyzmatyczny wódz III Rzeszy. Słusznie podkreśla Hertz, że żaden z wodzów nie był tak niedyskretny, jak autor bardzo ciekawej książki „Mein Kampf”. Książka ta, to pierwszorzędny dokument, w którym każda stronica daje wyraz wierności w postanowieniu. Dwójkiemu rozdziału wypowiedzi tam spotykamy: w jednym wódz mówi o sobie samym, w drugim filozofuje na temat wódzostwa. Bardzo do-

brze chwyta Hertz proces tworzenia się legendy, którą sam wódz pomaga tworzyć na równi z wynawcami, pomijając epizody ży-

cia, które dla tej legendy były by niedogodne. Fodkierśła autor studium, że nadmierne u „Mein Kampf” szukamy bliższych szczegółów o tych gruntownych studiach, o których pisze Hitler, a entuzjazm dla teorii Federata (o niewoli procentu) świadczył by, że z problemami gospodarczymi w sposób naukowy autor „Mein Kampf” zapoznał się później i opierając z drugiej ręki. Tymi brakami tłumaczy Hertz znany antyintelektualizm także niektórych przywódców partii N. S. D. A. P. Ze stanowiska ścisłej nauki, ocena „Mein Kampf” wypadła surowiej: „Niemożna gadełtwa, brak jakiegokolwiek konstrukcji, banalna frazeologia, wulgarny styl, powtarzające się na każdej stronie sprzeczności logiczne”, oto była by ocena ze stanowiska nauki. Oczywiście dla socjologa i psychologa ocena taka nie załatwia problemu. Hertz doszukuje się genezy programu politycznego autora książki „Mein Kampf”, w tym fakcie, że jako syn drobnego urzędnika zachował nadal świeżek ideowy ze środowiskiem, a któ-

Co Wy na to?

Wierzyć się nie chce

W ogłoszonym przez istniejący przy Lidze Narodów komitet do walki z kryzysem aprowadzaniu podano, że aby nie dopuścić do obniżenia cen produktów żywnościowych, zniszczonego 2.500.000 kg cukru, 1.000.000 wagonów zboża, 14.000 wagonów ryżu i 267.000 wagonów kawy. Nadto zmarnowało się 660.000 centnarów mięsa konserwowanego.

Liczybę tę dają w sumie 8 miliardów, 433 milionów, 840 tysięcy kilogramów produktów spożywczych.

Z drugiej strony pomura statystyka podaje, że w ciągu jednego roku zmarło na kuli ziemskiej 2.400.000 ludzi z wycieńczenia i głodu a 1.300.000 ludzi odebrało sobie życie z nędzy.

Gdy weźmiemy teraz pierwszą sumę (zniszczonych produktów) i podzielimy przez sumę ludzi, których nędza pchnęła w objęcia śmierci, to przekonamy się, że 2.344 kilogramy żywności przypadło by dla każdego z tych nieszczęśliwych, gdyby... produktów tych, które były w nadmiarze, nie niszczone a prosto rozdzielono między nich. Zważywszy znów, że roczne spożycie człowieka nie przekracza 800 kg, produktów tych starczyłoby by wymienionej liczbie ludzi na trzy lata.

To też wierzyć się wprost nie chce, że w dobie oświeconej cywilizacji XX-go wieku dochodzi do tak kandydacyjnych dysproporcji między elementarnymi pojęciami o miłości bliźniego a kalkulacją handlową.

IPSYLON.

rego wyszedł. Trzeba jednak pamiętać, że pierwszy tom książki był pisanym w warunkach trudnych, w więzieniu, o chwili załamania się ruchu, a drugi tom w r. 1926 już w okresie stabilizacji. Nie ulega wątpliwości, że dziś całość wyglądała by zupełnie inaczej. W rozważaniach swoich nad istotą państwowości wodza przypomniał Hertz, że wiara w państwowość najsilniej rodzi się w stroniactwach zmilitaryzowanych, a także powstałych dla celów wojny domowej. Osobny ustęp poświęca Hertz wielkiemu znaczeniu zdolności oratorskiej charyzmatyka. Trafnie powiada, że każde przemówienie autora „Mein Kampf” jest jakby wybuchem uczuciowym itd. Dowodem wybraństwa bywa dla Herta również talent artystyczny. Jak wiadomo, Hitler interesuje się sprawami sztuki i zasłynął z budowli monumentalnych (wielkie stacje, gmachy reprezentacyjne, autostrady itd.). Słusznie też powiedział w Norymberdze, że żaden naród nie żyje dłużej, jak dokumenty jego kultury. W dalszych rozważaniach Hertz wykazuje wpływ wawowych koncepcji Rosenberga na autora „Mein Kampf” i znanego artysty b. burmistrza Wiednia Lugnera, zestawia wypowiedzi Hitlera na temat demokracji (bardzo krytyczne), tłumaczy interesujące znaczenie tzw. plebisytu, jako formy stosowanej przez charyzmatyków, ponieważ forma ta jest najpewniejsza, itd. Osobny rozdział traktuje o problemie biurokracji i administracji państwowej. Jest to zagadnienie o tyle ważne, że każdemu ruchowi politycznemu grozi z czasem biurokratyzowanie i osłabienie siły bojowej. Jak wiadomo, partia narodowo-socjalistyczna jest obecnie na najpręższej drodze do biurokratyzowania, ponieważ jej zidentyfikowano z władzą państwową. Osobny ustęp poświęca Hertz charakterystyce książek, jakie obecnie drukuje się na temat państwowości wodza w III Rzeszy. Taką typową publikacją jest książka Dietricha pt. „Mit Hitler in die Macht”, napisana tak jak się pisze żywoty świętych. Przyciska również wierność, wydawane przez entuzjastów, w których porównuje się nawet krok wodza do modlitwy. (!) Mimo rewolucyjnego źródła władzy, socjolog polski podkreśla pewne i ważne rysy zachowania się w przyrodzie III Rzeszy (aprobata własności prywatnej). Również program społeczno-gospodarczy obecnego kanclerza uważa Hertz za mniej radykalny niż np. program oboru katolicko-socjalistycznego. Rozprawa Herta nie wyzerpuje oczywiście całego zagadnienia, ale oświetla w sposób krytyczny i systematyczny sam problem wództwa charyzmatycznego i dlatego zasługuje na uwagę. LECTOR.

Prezes ludowców — komunistą

WARSZAWA (tel. wł.). Władze aresztowały pod zarzutem działalności komunistycznej prezesa zarządu powiatowego stronnictwa ludowego na powiat lubartowski Władysława Mazurka. Prezes Mazurek oddany został do dyspozycji sędziego śledczego w Lubartowie.

Rada Gospodarcza przy Urzędzie Wojewódzkim Wielkopolski

Z inicjatywy wojewody poznańskiego powstała przy urzędzie wojewódzkim w Poznaniu Rada rada gospodarcza, złożona z najwybitniejszych przedstawicieli życia gospodarczego Wielkopolski.

Zadaniem rady gospodarczej będą zasadnicze studia nad problemami gospodarczymi, dozwolonymi Wielkopolski oraz wytworzenie kierunków pracy zmierzającej do rozwoju gospodarczego woj. poznańskiego. Utworzenie rady służyło się wśród ster gospodarczych Wielkopolski z dużym zadowoleniem.

Wielkie uroczystości wojskowe w Japonii

TOKIO W całej Japonii obchodzono uroczystości 32-ga rocznicę bitwy pod Mukdenem. Ministerstwo wojny wydało w 200.000 egzemplarzy broszurę, poświęconą wojnie rosyjsko-japońskiej z 1904 r. W Tokio odbyła się rewia z udziałem 150 samolotów, których ewolucjom przyglądało się przeszło 70.000 widzów.

O polityce Litwy wobec Polski

Dyskutowaliśmy kiedyś z pewnym wilnianinem o Polsce i Litwie, o stosunkach tych dwóch państw — raczej o braku stosunków — o możliwościach stworzenia jakiegoś „minimum pomiędzy ludźmi przyjeżdżających obcych”, jak się wyraził niedawno minister J. Beck.

Wilnianin nasz z głęboką troską mówił o sprawie, która go boli. Mówił o przerwanym na dwa kilometry przed granicą polsko-litewską i trawą zarosłym torze kolejowym, łączącym Wilno i Kowno. Mówił o pozbawionych możliwości komunikowania się z najbliższymi, zamieszkałymi po tamtej stronie niedostępnej granicy, mówił o niezabliźnionej ranie na ciele powojennej Europy, stworzonej przez tych, którzy granicy polsko-litewskiej nadali charakter nieprzekraczalnego muru. Mówił długo o tych, którzy — jak on — jak Marszałek Józef Piłsudski, mówią o sobie „Litwin”, rozumiejąc, że są Polakami. A kończąc rozmowę powiedział: — „to nie jest sprawa polityczna, to jest zagadnienie psychologii narodowej — to jest litewski upór”.

Osiemnaście lat minęło od chwili, kiedy na frontach wojennych umilkły armaty, szesnście lat minęło od chwili, kiedy Polska zakończyła swą wojnę wyzwolenia z inwazji od wschodu, dziesięć wkrótce lat minie od tej historycznej chwili, kiedy w dniu 10 grudnia 1927 roku premier Walde-maras wykrzusił wobec Józefa Piłsudskiego i aeropagu genewskiego słowo „pokój”... na określenie stosunków pomiędzy Polską i Litwą —

**LATA PRZESZŁY L. CORAZ BUI-
NIJSZĄ TRAWĄ ZARASTA TOR
KOLEJOWY POMIĘDZY WILNEM
I KOWNEM.**

Raz po raz jesteśmy świadkami nowego wysiłku polityków polskich, zmierzających do normalizowania stosunków pomiędzy Polską i Litwą. Na drodze prywatnych rozmów, nieoficjalnych wizyt w Kownie, a nawet oficjalnych kontaktów pomiędzy ministrami spraw zagranicznych Polski i Litwy na terenie neutralnym, poszukuje polska polityka niezmordowanie sposobów przekonania przedstawicieli Litwy, że nie jest jednak rzeczą dobrą utrzymywanie na przeciągu niemal dwóch dekad lat stanu „si wojna, ni pokój” pomiędzy dwoma sąsiadującymi ze sobą państwami 507 kilometrów państwami. Nie jest rzeczą dobrą dla idei utrzymania pokoju w Europie, nie jest rzeczą dobrą dla interesu ekonomicznego tych państw i ich ludności, nie jest rzeczą dobrą dla polityki tego przede wszystkim państwa, które jest

mniejsze, które jest słabsze i które przez fakt nieuregulowania swoich stosunków z poręcznym sąsiadem samo dobru wolnie osłabia siebie, zmniejsza wagę swej pozycji wśród narodów Europy i staje się uważane... za zagrożonego. Trudno przecież o pozę się wrażeń, że niebadane ścieżki polityki Litwy w stosunku do Polski przypominają do złudzenia taktykę owego upartego chłopaka, który z dumą mawiał:

**„NA ZŁOŚĆ MAMUSI, NIECH MI
USZY ZMARZĄ...”**

Z cierpliwością i niezłomnym spokojem deklaruje polityka polska swoje najbardziej żywcze intencje wobec Litwy. Wyraża się wszelkimi pretensjami, uznaje całkowitą suwerenność państwową Litwy i gotowa jest oburzać podpisać z Litwą pakt o nieagresji natychmiast po nawiązaniu elementarnych stosunków w formie pomiędzy państwami przyjętej. Głosi na świat cały swoje na wskroś pokojowe wobec Litwy tendencje, gotowa jest dać im wyraz w sposób najbardziej formalny — a z Kowna rozlega się niezmiennie od lat głos, skarczający się przed światem na złą wolę Polski, na jej bodaj wojenne wobec Litwy zapędy.

Nikt temu nie wierzy. — nawet w Kownie temu nie wierzą, mimo iż głośno wygłaszanie takich skarg ryzykuje z dużym

uszczerbkiem dla swego prestige'u ten, czy inny członek rządu litewskiego. Wiadomo również dobrze o tym w Warszawie, jak w Kownie, jak w wielkich stolicach europejskich, że właśnie w stosunku do Litwy w sercach polskich nie wygasła uczucia żywiołowości, posiane i utrwalone przez wiekową wspólnotę państwową, nie wygasła świadomość istnienia w przeszłości i teraźniejszości tych „Litwinów-Polaków”, często największych synów tej ziemi. Jeżeli w jakiegokolwiek dziedzinie polityki polskiej serce i uczucie gra rolę, to napewno w dziedzinie stosunku do Litwy.

**POLITYCY KOWIENSCY Z UPO-
REM ODRZUCAJĄ WSZYSTKIE
PROPOZYCJE, ADRESOWANE DO
NICH Z WARSZAWY.**

Wysyłają się serdecznie, starają się usilnie o to, ażeby uczucia polskie zmieniły, ażeby moc nerwów polskich wystawić na ciężką próbę — daremnie... Dobra wola Polski wobec Litwy istnieje niezmiennie, co jednak nie oznacza bynajmniej, byśmy nie mieli rejestrować skrupulatnie wszystkich atypowych wyskoków polityki litewskiej i nie wyciągać z nich wniosków.

Tylko... — kto na tym traci? — odpowiedź daje rzeczywistość: — świecą odmrożone uszy „na złość mamusi”...

Deklaracja katowickiego Koła Związku Polskich Samodzielnych Rzemieślników i Przemysłowców na Śląsku

Świadomi, że tylko skonsolidowany naród polski, zgodny w jednolitym i twierdym wysiłku, wypływającym z gorącego umiłowania państwa i etyki chrześcijańskiej, zdolny jest zapewnić sobie wolny od wyzyskujących niepewność życia gospodarczego stały pokój i zdobyć pełną niezawisłość gospodarczą i jej równowagę i partię na sprawiedliwej społecznej, zebrani w dniu 9 marca na nadzwyczajnej konferencji prezesi polskich organizacji rzemieślniczo-przemysłowych i stami obojw miasta Katowice, witaamy deklarację ideową P. Pułkownika Koca, a w szczególności jej część, odnoszącą się do mie-

szczyśnstwa, rzemioła i drobnego przemysłu, jako odpowiadającą w całej pełni naszym dążeniom i postulatom zgłaszamy imieniem naszych organizacji gotowość współpracy w Obozie Zjednoczenia Narodowego.

Jednocześnie pragniemy wyrazić naszą radość za powołanie do Prezydium Zjazdu przedstawicieli miast w Warszawie prezesa Związku Polskich Samodzielnych Rzemieślników i Przemysłowców na woj. śląskie i prezesa Izby Rzemieślniczej w Katowicach p. Piotra Łyszczyka.

Związek Polskich Samodzielnych Rzemieślników i Przemysłowców na Śląsku koło Załęże-Dąb
(—) Dziasek.

Związek Polskich Samodzielnych Rzemieślników i Przemysłowców na Śląsku koło Katowice

(—) Józef Hamerlok (—) Kilian Niśkiewicz

Przemysłowcy Cech Fryzjerów i Perukarzy

(—) Edward Wróbel

Wolny Cech Kuśnierzy i Czapników

w Katowicach

(—) B. Szaflik

Strajk autobusowy w Anglii

LONDYN. Strajk pracowników autobusowych w Szkocji rozszerza się. Do tej chwili porzuciło pracę z około 10 000 kierowców i konduktorów. Strajkownicy nie chcą się zastosować do instrukcji powołanego związku robotników transportowych i odmawiają podjęcia pracy, uniemożliwiając w ten sposób rozpoczęcie rękowań

BLONDYNKI! JASNE I CIEMNE!

Modeluje Waszym włosom dw. jasny, naturalny szlachetny polski

STABLOND® — słoneczne działanie — rozjaśnia bruno-blond włosy o 2-4 ODCIENIE.

Utrzymuje Jedyną kolor włosów

Ole narodził się w wyjątkowo czystym i pięknie se amoniowych, bruno-blond włosach. Apetyt szampoo, działający jak promienna słoneczność, rozjaśnia ciemne blond włosy o 2-4 odcienie, nie tworząc smug, nie wysusza włosów. Podoba jak słoneczny, jak STABLOND — cudowna kurelka szampoo — nadaje włosom dw. naturalny, szlachetny polski i promienny blask, a odcień Panu dodaje powab i piękność. I wreszcie spełnia się życzenie Pani — nieprawdopodobnie utlenionych, gdyż tajemny przepis STABLOND-u nie zawiera żadnych środków barwiących ani składników chemicznych. STABLOND chłopi naturalna jasno-blond włosy przed szampaniem, a szamponem bruno-blond włosy przed przetrwaniem. Stąd jest piękno z okiem dziewczyn. Używaj wieczną odnowę. Proszę użyć go dość często. W razie niezadowolenia zwrot pieniędzy.

Nowe znaczki i karty pocztowe

Minister poczt i telegrafów wydał zarządzenie, wprowadzające do obiegu i sprzedaży karty pocztowe z nadrukowanymi znaczkami pocztowymi opłaty wartości 25 groszy oraz wkładki papieru listowego.

Koperta o wymiarze 155 x 100 mm wykonana jest z papieru białego. Wewnątrz koperty znajduje się arkusz białego papieru listowego o wymiarze 300 x 190 mm. W prawym górnym rogu koperty umieszczono znaczki pocztowe opłaty wartości 25 groszy z widokiem, wyobrażającym Belweder w Warszawie.

Ponadto do samo zarządzenie wprowadza do obiegu i sprzedaży następujące znaczki i karty pocztowe: 1. znaczek pocztowy opłaty wartości 5 groszy, przedstawiający widok klasztoru na Jasnej Górze w Częstochowie, 2. znaczek pocztowy opłaty wartości 10 groszy, przedstawiający widok dworca morskiego w Gdyni, 3. znaczek pocztowy opłaty wartości 15 groszy, przedstawiający widok gmachu uniwersyteckiego J. H. we Lwowie, 4. znaczek pocztowy opłaty wartości 20 groszy, przedstawiający widok gmachu urzędu wojewódzkiego w Katowicach, 5. kartę pocztową pojedynczą z tłoczonym znaczkiem pocztowym opłaty wartości 10 groszy, 6. kartę pocztową pojedynczą z tłoczonym znaczkiem pocztowym opłaty wartości 15 groszy, 7. kartę pocztową z opłatą odpowiadającą, z dwoma tłoczonymi znaczkami pocztowymi opłaty wartości 15 groszy.

Zarządzenie to wchodzi w życie z dniem 1-ym kwietnia r.b.

Bandyta zamordował dwoje starszusków

KIELCE. Onegdaj w nocy do mieszkania Marcjana Wójcika we wsi Nowydwór w pow. włoszczańskim wtargnął bandyta, który od porywkę Wójcika zażądał wydania pieniędzy. Dwie osoby wyskoczyły oknem i zbiegły. Wówczas bandyta zastrzelił leżących w łóżku Marcjana Wójcika 74-letniego starca i jego żonę 60-letnią Marię, poczem zbiekł.

WITOLD ZECHENTER.

Pomysł Pana Very

41) — W księgowości czeków była różnica pół miliona na niekorzyść banku...

— O! — detektyw nie mógł się powstrzymać od okrzyku.

— Ale szkoniem nie wykazało braku kasowego. Wszystko w kasie było w porządku. Dyrektor de Vadatte twierdził, że pan Very przechodził przykrych historii prywatnie i stąd te niedokładności w prowadzeniu ksiąg w ostatnich czasach i w końcu jego rezygnacja z posady u nas. Mówiono, że była tam jakaś historia miłosna...

— Jednym słowem, ściśle powody wie tylko dyrektor de Vadatte?

— Tak...

Detektyw zamyslił się.

Jauras tym czasem rozmawiał z dyrektorem Pax.

— Dyrektor de Vadatte nie przyszedł jeszcze!

— Tak... i podobno od wczoraj nie było go w domu...

— Co? Kto to mówi?

— Pan Robert-Robert...

— Lecz to jest niepokojące!

— Istotnie...

— Nic pana nie zawiadamiał?

— Nic... To jest dziwne...

— Może zatelefonować jeszcze do niego?

— Proszę...

Ale detektyw ujął słuchawkę.

Znowu nikt się nie zgłosił do aparatu.

Detektyw powiesił słuchawkę i zapytał:
— Panowie uważacie to za bardzo niepokojące?
— Bardzo, gdyż dotychczas nigdy nie zdarzyło się nic podobnego...

— Chyba, że wyjeżdża w sprawach bankowych, ale o tym naturalnie wiem jeszcze przed jego wyjazdem, gdyż zastępuje go wtedy...

Robert-Robert połączył się z oddziałem pogotowia policji.

— Czy nie było jakiegos wypadku z dyrektorem de Vadatte... de... Va... dat... te... Dobrze! Nie? Dzięki...

— Co pan o tym myśli, panie Robert-Robert? — zapytał dyrektor Pax.

Mimo woli łączył detektyw z zniknięciem dyrektora de Vadatte z porwaniami dnia poprzedniego i było to dla niego potworną, upiorną udręką... Więc mimo wszystko szajka ta prosperowała by nadal zupełnie spokojnie?

Nie chciał jednak wypowiedzieć swej myśli, ale wyrzucił go w tym kierownik Jauras, który zapytał drżącym głosem:

— Czy nie należy do tego wczorajszego cyklu nie wytumaczonych porwań?

Detektyw odrzekał na to bez przekonania:
— Tam ci przecież wracali po kilku godzinach...

— To prawda...
Detektyw wstał.

— Proszę zaprowadzić mnie do gabinetu dyrektora de Vadatte...

Gdy podeszli pod drzwi gabinetu, podbiegł woźny mocno zaniepokojony.

— Pana dyrektora wciąż jeszcze niema!

— Czy wczoraj w południe był u dyrektora pan Very? — zapytał woźnego detektyw.

— Tak, proszę pana...

— Nie słyszał pan, o czym rozmawiali.

Woźny zapłonął z oburzenia:

— Czy sądzi pan, że ja podsłuchuję pod drzwiami?

— Nie — usprawiedliwił się detektyw — ale czuję sem dotłuje jakieś słowo...

Woźny przypomniał sobie.

— Hm... pan Very, stojąc już w drzwiach, rzekł jeszcze do pana dyrektora, że czeka o trzeciej, czy co w tym guście...

— A dyrektor?

— Dyrektor odrzekł, że będzie punktualny... Tak mi się zdaje, gdyż nigdy nie nadstawiam uszu, gdzie nie trzeba...

— Gdybyż to można było wiedzieć, gdzie trzeba a gdzie nie trzeba — rzekł filozoficznie detektyw.

Może właśnie było by lepiej, gdyby pan miał zwyczaj podsłuchiwanie pod drzwiami!

Woźny z oburzeniem spojrział na niego.

Wchodząc do gabinetu dyrektora myślał detektyw:

— Na pewno Very maczał palce w zniknięciu dyrektora. Very porywał. tamte cztery osoby... Wracali... Dyrektor jednak nie wraca... Ale niedługo Very a nim rozegrała się kilka tygodni temu scena tajemnicza, scena w cztery oczy, o której nikt nic nie wie... a po której Very traci posadę w banku... To będzie coś poważniejszego!

Przeszukał całe biurko, wszystkie papiery. Same sprawy bankowe, nic prywatnego, nic co by dotyczyło osoby pana Very...

Zaklął, zmęczony szperaniem po szufladach, gdy nagle wzrok jego padł na kosz papierów, stojący z bok biurka dyrektorskiego...

(Ciąg dalszy nastąpi)

ze Śląskich kopalń i hut

Echa Kongresu górników

Nieuczciwe metody sprawozdawcze „Śląskiego Kuriera Porannego“

Katowice, 12 marca.

Za nim przystąpimy do właściwej oceny sprawozdania z kongresu radców przemysłu górniczego, zamieszczonego w numerze wczorajszym „Śląskiego Kuriera Porannego”, będziemy — jak wszystkim ogólnie wiadomo — ocenę Zjednoczenia Zawodowców Polskiego — w tym pokrótce scharakteryzować sam przebieg kongresu. Jak wiadomo, był to już chyba drugi z kolei kongres, poświęcony wyłącznie sprawie: 1) regulacji płac wozaków i dzionkarzy i 2) sprawie 6-cio godzinnego dnia pracy w kopalniach. W pierwszej sprawie kongres miał zająć stanowisko decydujące, w drugiej — ocenić sprawozdania z wyników dotychczasowej akcji. Po tej linii miały też iść obrady kongresu i tej linii trzymało się przedwydawniczo i główni referenci. Dyskusja nad wypracowanymi referatami była miejscami bardzo wesoła, można nawet powiedzieć burzliwa. Na taką dyskusję złożyło się wiele przyczyn: — pierwsze — sprawa wozaków, będąca nierozerwalnie związana z całą historią dotychczasowych walk, a po drugie — zwolna dla ówczasnemu skrócenia czasu pracy musiała z natury rzeczy wywołać już podrażnioną sprawę wozaków, podnieść do jeszcze wyższej temperatury. Wreszcie kongres odbywał się przy pełnej delegatów górniczych z Zagłębia Dąbrowskiego, którzy — jak to ogólnie wiadomo, w dyskusji przysługują zawsze z wielkim temperamentem.

Pierwszy rozdział pomiędzy prezydium zebranymi na sali radcami załogowymi zapoczął się w momencie dyskusji nad sprawą wozaków. Prezydium dążyło do wypowiedzenia się delegatów nainierw nad sprawą wozaków i dzionkarzy, a dopiero później nad sprawą skrócenia czasu pracy, podczas kiedy swobodnie liczba delegatów sprawy te chciała dyskutować łącznie. Prezydium kongresu poddało rozważeniu części delegatów pod głosowanie i w ten sposób wyraził życzenie traktowania w dyskusji obu spraw łącznie.

Po tej linii toczyła się też dyskusja, poprzedzona referatami pp. posła Stefana Kapuścińskiego (ZZZ) w sprawie wozaków i dzionkarzy i Jana Stańczyka (CZG) w sprawie skrócenia czasu pracy. Poseł Kapuściński w referacie swym pokrótce skrócił przebieg dotychczasowej walki o uregulowanie zarobków wozaków i dzionkarzy i zapoznał zebranych ze stanowiskiem w tej sprawie rozszerzonej Komisji Międzyzakładowej zalecającej podjęcie akcji strajkowej w dniu 15 marca br. gdyby do tego terminu sprawa nie została pozytywnie dla zainteresowanych robotników załatwiona. Sprawozdawca w końcu swego przemówienia zwrócił się imieniem Komisji Międzyzakładowej o zaakceptowanie stanowiska zgłoszonego przez rozszerzoną Komisję Międzyzakładową, do której — jak wiadomo — wchodził także ZZZ i CZG, także ZEP, a więc mocodawca „Śląskiego Kuriera Porannego”. Tymczasem wspomniany organ Zjednoczenia Zawodowców Polskiego w sprawozdaniu z kongresu pisał, że poseł Kapuściński — „w sposób deterministyczny wyzywał zebranych do podjęcia strajku”. Jest to wybitna złośliwość i nieuczciwość, bowiem nawet skrytykowaną później przez posła Kapuścińskiego rezolucja pod nazwą „komisji zebranych”, że w wypadku spracowania przez pracodawców strajku — automatycznie w akcji strajkowej sprawa skrócenia czasu pracy będzie głównym punktem walki — uzyskała zgodę przedstawicieli ZEP, a sekretarza Króla, który na kongresie reprezentował nieobecnego rzekomo z powodu choroby p. posła Kola, znowu reprezentującego na wszystkich kongresach p. senatora Grajka. — Również drugi przedstawiciel ZEP w prezydium p. sekr. Szkolik nie oponował, a radca ZEP p. Mandreła z Siemianowic w dyskusji stwierdził, że załoga przez niego reprezentowana jest gotowa do walki strajkowej i czeka tylko na hasło.

Referujący następnie sprawę skrócenia czasu pracy, b. poseł Stańczyk, pomijając jego nastawienie klasowe do tego zagadnienia i stosunku do kierunku politycznego sprawującego obecnie władzę w Polsce — do samego zagadnienia skrócenia czasu pracy podchodził obiektywnie i omówił to zagadnienie na płaszczyźnie wszelkich możliwości, na jakie realizacja tego postulatu może natrafiać. Równocześnie jednak bardzo silnie zastrzegł się przeciw temu, aby w obecnym stadium tej sprawy łączyć ją z walką strajkową o uregulowanie spraw wozaków i dzionkarzy. Jak obiektywnie było stanowisko obu referentów na kongresie świadczy fakt, że przemówienia ich były mocno przerywane przez najradykalniej nastawioną grupę radców, którzy wprost zarzucali referentom, że powstrzymują kongres od przyjmowania radykalniejszych uchwał.

Pisząc powyższe nie powódniemy się chęcią brania w obronę obu wymienionych referentów przed atakami „Śląskiego Kuriera Porannego”. Są to bowiem przywódcy ruchów zawodowych, którzy sami się bronią. Chodzą nam natomiast o uczciwe pojmowanie obowiązków sprawozdawcy, gdy chodzi o tak poważne w następstwie kongresu, jakim był omawiany kongres radców zakładów przemysłu górniczego. A tej uczciwości i obiektywności nie widzimy w sprawozdaniu cytowanego pisma, chcącego w dodatku uchodzić za pismo robotnicze. Jest to zresztą nie pierwsze i napewno nie ostatnie wykoślenie się tego pisma.

Jżeli można mieć jakieś zastrzeżenia co do przebiegu dyskusji na kongresie to te, że niektórzy delegaci zabierający głos w dyskusji niepotrzebnie wnosili do niej momenty natury politycznej i zbytecznie odnosili się na kongresie do sympatii dla jednej z stron uczestniczących w walkach, jakich terenem jest Hiszpania. Kongres omawiany dotyczył wyłącznie spraw zawodowych i delegaci winni byli w pierwszym rzędzie i wyłącznie ograniczyć się w dyskusji do spraw zawodowych. Ale jest to już rzecz samych robotników, aby w przyszłości na kongresy w sprawach zawodowych wysyłali ludzi, którym na sercu przedewszystkiem leżą sprawy zawodowe górników, a nie ludzi, którzy kwestie polityczne stawiają przed kwestiami zawodowymi.

Z okazji V-tej rocznicy śmierci Arystydesa Brianda na cmentarzu Cocherel odświeżono ku jego czci pomnik.

Robotnicy huty „Silesia” w Paruszuwcu uzyskali podwyżkę płac

Rybnik 12 marca.

Ciągnący się od miesiąca spór o uregulowanie zarobków w walcowni ciekłej blachy, w hucie „Silesia” w Rybniku-Paruszuwcu został wczoraj pomyślnie dla robotników zakończony. Pracodawcy zobowiązali się płać w tym dziale stawki zarobkowe, jakie obowiązują w górnej części huty „Silesia”, co znaczy zamiast 6,55 zł na dniówkę dla fachowców aż 7,28, dla robotników zwykłych zamiast dotychczasowej płacy 5,26 na dniówkę — aż 6,50. Pracodawcy również zgodzili

się wyrównać dodatki fachowe do wysokości przyjętej w górnej części huty. Umowa obowiązuje od dnia 1 września 1937 r. Z ramienia ZZZ w pertraktacjach brał udział sekr. Sitek i przewodniczący rady zakładowej p. Grobacz. Należy nadmienić, że zaśluga ZZZ jest, iż robotnicy w ilości 500 uzyskali podwyżkę. Związek ten bowiem pierwszy wystąpił o regulację zarobków i akcję swą prowadził konsekwentnie do końca. Inne związki w tej sprawie prawie żadnego udziału większego nie brały.

Załatwiony zatarg zarobkowy w przemyśle mydlarskim i tłuszczowym

W ub. środę Komisja Arbitrażowa w Katowicach rozpatrywała spór zarobkowy, jaki istniał od wielu miesięcy w przemyśle mydlarskim i tłuszczowym. Komisji przewodniczył inż. Kosuth. Z ramienia ZZZ, zasiadał jego ławnik sekr. Bajdur, a stanowisko związków zawodowych uzasadniał sekr. Sitek. Jak wiadomo spór głównie dotyczył płac, które w tych zakładach pracy stały na niskim poziomie. Stanowisko związków zawodowych szło w kierunku podwyższenia zarobków do poziomu umowy taryfowej, obowiązującej w przemyśle przetwórczym. Komisja po wysłuchaniu obu stron wydała orzeczenie, na mocy którego robotnicy fachowi otrzymali około 15% podwyżki, robot-

nicy nie fachowi 10% podwyżki, robotnice 40% podwyżki, uczniowie 20%. Prócz tego Komisja przyznała dodatek domowy w wysokości dziennej 14 groszy i dodatek na dziecko — w wysokości 24 groszy na dniówkę. Przewodniczy kategorii fachowców, nie fachowców i kobiet otrzymują 20%-tomy dodatek od najwyższej stawki ich grupy. Również tam, gdzie stawki zarobkowe i dodatki są wyższe, aniżeli przyznano przez Komisję, pozostają bez zmian. Robotnicy otrzymują ponadto deputat mydła i proszku — dla nie żonatych pół kg mydła i pół kg proszku, dla żonatych bezdzietnych i żyjących 1 kg mydła i 1 kg proszku, dla żonatych z dziećmi 2 kg mydła i 2 kg proszku w sto-

Uczesanie

sprawa wiele kłopotu jest się chcieć przy rzadkich włosach zakryć tylną i zachować młody wygląd.

Jedynie MIA działa skutecznie, pobudza tylną cebulkę włosów i zapobiega wypadaniu włosów.

MIA Henryk Łał - POZNAŃ

PRZED UŻYCIEM ZMYĆ GŁOWĘ SZAMPONEM MIAFLOR

Zamówienia bułgarskie

Kolejne bułgarskie zamówienie w hucie „Piłsudski” szyny. Wartość zamówienia wynosi 1.500.000 zł. Huta „Piłsudski” przystąpiła już do walcowania tych szyn. Zamówienie odbiera specjalnie przybyły z Bułgarii inż. Kull-Caref.

Bezpłatne pomoce szkolne dzieciom bezrobotnych górników w Bytkowie

Zarząd gminy Bytków zawiadamia, że górnicy bezrobotni zwolnieni po dniu 31-go sierpnia 1935 otrzymują w roku szkolnym 1937-38 bezpłatne pomoce naukowe dla swoich dzieci. Kartki do korzystania z pomocy naukowych wystawiać będą starci bracy obwodów, do których bezrobotni należą podczas zatrudnienia na kopalni, względnie ci starci bracy, którym przydzielono obowiązki rozwiązań. Należy przedłożyć książeczkę kwitującą składkę do kasy pensyjnej Spółki Brackiej, lub legitymację bezrobotnego wraz z poświadczeniem kopalni i datą zwolnienia z pracy. Kartki otrzymane od starszych brackich winni zainteresowani oddać kierownikom szkół najpóźniej do 20-go marca br., gdyż po tym terminie oddane kartki nie będą uwzględniane pod żadnym warunkiem.

Inwestycje w Rudzkim Gwarectwie Węglowym

Rudzkie Gwarectwo Węglowe przystąpiło ostatnio do dostarczania energii z własnego zakładu elektrycznego w Rudzie kilku swoim przedsiębiorstwom, a mianowicie kopalni „Pokoń”, kopalni „Zimnieszka” i hucie „Baldon”. W tym celu opracowano plan i przystąpiono do budowy linii wysokiego napięcia z Rudy przez Nowy Bytom do huty „Baldon” i do kopalni „Zimnieszka”. Poprzednio Rudzkie Gwarectwo Węglowe pobierało prąd z Śląskich Zakładów Elektrycznych w Chorzowie, ale wobec tego, że obecnie posiada swój własny duży zakład elektryczny, niedawno uruchomiony, zastosowało powyższą zmianę. Koszta związane z tą inwestycją wynoszą około 800.000 zł.

Pierwsze sukcesy strajkujących szewców

Solidarna akcja szewców — chałupników, prowadzona w Warszawie i okolicy od 15 dni, doprowadziła już do pierwszych sukcesów. Po moźnych pertraktacjach z udziałem inspektora pracy — zrzeszeni hurtownicy zgodzili się przyjąć 12 wysuniętych przez szewców postulatów, 3 zaś, dotyczące emerytalności, stanowczo odrzucili. Odrzucone postulaty majstrów i chałupników poddane będą pod arbitraż rządowy.

W związku z tym sztab strajkujących wydał zarządzenie, znoszące okupację w sklepach, należących do zrzeszonych hurtowników. W innych sklepach okupacja jeszcze trwa i zniesiona będzie dopiero z chwilą podpisania umów indywidualnych, wzorowanych na umowach, zawartych z zrzeszonymi kupcami.

Pamiętaj, że zmniejszysz bezrobocie popierając wyroby krajowe!

Rudzkie Gwarectwo Węglowe przyjmuje uczniów rzemieślniczych

Rybnickie Gwarectwo Węglowe przyjęło w roku ubiegłym około 30 uczniów rzemieślników do swoich warsztatów. Uczniami tymi po upływie 3-letniej nauki zamierza przedsiębiorstwo zasilać poszczególne działy pracy, wykonujące fachowe wiadomości i wykształcenie. Jak się dowiadujemy również w roku bieżącym zamierza Gwarectwo Rybnickie przyjąć znowu pewną ilość uczniów rzemieślniczych. Poza tym na swej kopalni „Charlotte” w Rydułtowach przydzieliło Gwarectwo odpowiednie ubikacje i narzędzia dla najlepiej rozwijającego się Osrodku Pracy Fizycznej (Slusarski i kowalski, a od 1 kwietnia br. również stolarski) w Rydułtowach. W Osrodku tym zatrudnionych jest obecnie 25 uczniów, a wkrótce ilość ta powiększy się do 35.

sunku miesięcznym najlepszej jakości. W ciągu 6-ciu dni strony mają wyrazić zgodę na orzeczenie, poczem uzyska ono moc obowiązującą. W sprawie zainteresowanych było 800 robotników i robotnic.

KONRAD TRANI

ZEMSTA

Prawdziwie
emocjonująca
powieść

STRESZCZENIE POWIEŚCI.

Pierre Barroux — międzynarodowy włamywacz paryski rozpruł w Warszawie kasę banku Mosbacha zabierając mu gotówkę i cenne klejnoty. Błł to akt zemsty za to, że Mosbach przed laty w Paryżu miał spółkę finansową z ojcem Barroux, którego bez cienia skrępowania skłócił w interesie. Pierre wraz ze swą siołą, żoną Madeleine, z którą wybrał się na wyprawę warszawską wrócił z klejnotami do Paryża. Ponieważ cennych klejnotów nie można łatwo spieniężyć, postanowił uciec się do następującego: odgrywania roli podstępniego hrabiego, który stara się w Londynie kilkoma sposobami zdobyć nad sprawą. Pierre odgrywa rolę kamedywnera pana hrabiego Gozzi di Pino. Takie nazwisko przybrał eks-skrypek kawalerski, przyjaciel Pierre Barroux — Henri. Po krótkim pobycie w Tangerze, gdzie Henri poznał piękna wdówkę z Londynu, panią Wiktoryję Foster, hrabina i kamedywner przenieśli do stolicy Anglii, zatrzymując się w hotelu Greyhill. Henri szybko zawiązał sercem wdówkę i gdy już blisko był ślubu z nią, zostaje zamordowany w pokoju hotelowym. Podejrzenie pada na Adama, drugiego konkubenta do ręki D. Foster, którego zastano w krzywym momencie w pokoju hr. Gozzi. Śledztwo prowadzi inspektor Hiller.

2.) (Ciąg dalszy).

— Nie przypuszczasz chyba, że odejdę stąd bez wszystkich tych informacji? — zapytał Hammond jeszcze zakłopotany naiwnością inspektora. — Co się z wami dzieje? W ostatnich czasach zachowujecie się tak, jak gdyby wszystkie zbrodnie, zdarzające się w Londynie, tylko was obchodziły. O zamordowaniu Myersa wolno nam zamieszkać wyłącznie urzędowe komunikaty. Powariowaliście zupełnie. Funkcjonariuszowi policji przytrafiło się nieszczeście, publiczność ciekawa jest szczegółów, a wy traktujecie to jako waszą ściśle wewnętrzną sprawę! Uprowadzam z góry, że Gozzi'ego wam nie damy. Zjemy w swoim kraju, czy nie?

George Hammond zamilkł, usiadł w fotelu, zapalił papierosa i czekał. Przed niespełną godziną zamordowano w tym pokoju młodego, kłapiącego życiem człowieka. Hammondowi to nie przeszkadzało. Papieros smakował mu nadzwyczajnie. Tyle razy oglądał już „miejsca zbrodni“, że przestało to na nim robić wrażenie. Przypominał sobie pewien wypadek, kiedy ze skrzyżowanym nożem siedzieć musiał na baranie okienym, ponieważ cała podłoga zalana była krwią i policja krzyczała: „Nie pętać się po pokoju! Zadecyzowanie śladu!“ Nawet wówczas papieros smakował mu — po paru pierwszych pociągnięciach.

Hiller w skąpych słowach opowiedział mu o wszystkim.

— Robię to tylko po to, żeby dłużej nie ogładać twojej wstretnej geby! — oświadczył z rezygnacją.

— Dzieki! — rzekł George i śmiałym rzutem ciałem niedopałek papierosa przez otwarte okno.

Dla człowieka tego nie istniały żadne świętości. Lekceważył sobie nawet surowe przepisy porządkowe królewskiego magistratu miasta Londynu.

Hammond wydosłał się z hotelu tą samą drogą, którą przyszedł. Przywołał taksiówkę i kazał zawieźć się do redakcji. W drodze doprowadził swoje sprawozdanie do porządku pod względem stylistycznym i chronologicznym. Na dobrą sprawę należało by właściwie wpaść teraz do Scotland Yardu, wyrobić lekarza, któremu powierzone obdukcje zwłok hrabiego i zadać mu kilka pytań. Dobrze było by również obejrzeć dom pani Foster. Nie na tym koniec reporter takiego pokroju, jak Hammond, znalazł by jeszcze nietrudno do roboty. Ale co z tego, kiedy George ma inny plan. Żeby znaleźć się jak najszybciej w domu, znieść kolację w towarzystwie żony, a po tym pójść na brydża do przyjaciół.

Mimo wszystko gniebł go świadomość niespełnionego obowiązku. Nawet wchodząc do budynku redakcyjnego,

zastanawiał się jeszcze, czy nie odwołać brydża i nie pojechać do Scotlandu.

W słabo oświetlonym korytarzu z cerni zetknął się z jasnowłosą dziewczyną.

— Dzieńdobry, George! — zawołał wesół, dziewczęcy głos.

— Jency! Sam Bóg zaszła mi pania! — krzyknął zachwycony George.

Niech pani podziękuję swojej dobrej gwiazdzie...

— Dziękuję... Chciałabym jednak wiedzieć, o co chodzi.

Młoda dziewczyna wysokiego wzrostu o włosach koloru dojrzalego zboża, mądrych oczach i energicznym podbródku, poderzliwie spojrzała na rozentuzjowanego reportera.

— Przyjechała pani do nas czegoś się nauczyć, prawda?

— O, przepraszam! Jestem korespondentką kilku pism szwedzkich — zaprezentowała Jency. Poza tym pracuję również dla dzienników angielskich!

— Nic nie szkodzi. Mimo to może

się pani nielednego jeszcze nauczyć — utrzymywał George, bynajmniej niestronny. — Niech pani wstąpi na chwilę do mego gabinetu. Zrobia wspomnienia, interes pisma, do których pani pisze, będą zachwycone pani sprawozdaniem, a ja odzyskam spokój ducha, ponieważ mój obowiązek dziennikarski będzie spełniony bez zarzutu. Za naukę nie pani nie pól'cie, taki już jestem!

Wprostował się dumnie, po czym wziął dziewczynę pod ramię i zaprowadził do ciemnej nory, gdzie stało biurko i maszyna do pisania. Był to „gabinet“ Hammond. Tam opowiedział jej o zamordowaniu Gozzi'ego, wcisnął do rąk swoje notatki, dał cenne wskazówki o kwadransie z rozporządzeniem czołem opuścił budynek redakcyjny. Niech sobie dziewczynka pobe'ga. Nic jej nie będzie. A teraz na kolację i do brydża.

XII.

Co się stało z kamedywnerem, Pierrem? Już po jedenaście, a iego jeszcze nie ma. Portierzy utrzymywali, że za

zwyczaj wracał o dziesiątej, dziesiątej. Chociaż — nie zawsze. Pewnego razu przyszedł po pierwszeń.

Inspektor Hiller nie próżnował. Przysłuchał pokolei wszystkich, którzy mogli coś wiedzieć o interesującej go sprawie. Przede wszystkim dwóch służących, którzy krzywego wieczora stali przed hotelem.

— No, Bill, jak tam było? — zapytał barczystego draba o stalowych bicepsach.

— Ano, panie inspektorze, mniej więcej o godzinie wpół do ósmej nadjechało auto z wielką ilością pakunków. Odmówiłem wszystkim do windy... od tego przecię tu jestem. Przenoszenie trwało dziesięć minut. Po tym było cicho. Przez parę chwil rozmawiałem z portierem, ale niedługo. Stałem sobie pod murem i zanalizowałem panierosa, bo w hotelu nie można... No i nic nie widziałem, ani nie słyszałem.

— Rozmawialiście z kimś?

— Przecież powiedziałem już: z portierem. Ale od siódmej czterdziści pięć stałem zupełnie sam.

— W którym miejscu?

— Na boczku. Jakichś dziesięć kroków od głównego wejścia. Niedaleko drzwi do baru... przez tego panierosa.

— Prawie pod samym oknem hrabiego — pomyślał Hiller.

— Czy nic nie wypadło z któregoś okna?

— Zapytał.

— Nie, proszę pana, iakby co wypadło, musiał bym zauważyć. Patrzyłem uważnie na trótarz, a nawet na leżnię. Należyło to do moich zajęć. Zdarza się czasem, że gościowi coś z okna wyleci. Trzeba pilnować. Nawet kawałek papieru nie może spaść, żeby go nie dostrzegł.

— Dobrze, dziękuję wam, Bill.

Inspektor wcisnął obywatelowi dany kilka panierosów. Zawsze lepiej mieć trochę tych ludzi po swojej stronie. Hiller widział z doświadczenia, że trzeba jednak sobie sympatizować ewentualnych świadków i ośmielać ich do składania zeznań.

Zajął się koleki grubym portierem.

— Czy zauważył pan coś, panie portierze? Może jakaś obca, podejrzana twarz?

— Nie, panie inspektorze, tego nie mógł bym powiedzieć.

— Czy hrabia Gozzi nie był dziś szczególnie zdenerwowany? Może uderzyło pana coś w jego zachowaniu?

— Nie, proszę pana, z pewnością nie. Pan hrabia był zupełnie spokojny. W ogóle, bardzo porządny gość. Rozmawiał nie był nigdy. Kiedy wrócił wieczorem śpieszył mu się bardzo. W hallu czekała na niego pani Foster. Ukłoniłem mu się i... prawda! — powiedziałem mu, że przed kilkoma minutami dopytywał się o niego pewien pan.

— Kto taki? Czy znał pan tego człowieka? Może widział go pan kiedyś w towarzystwie hrabiego?

— Nie, Chyba nie. Mam dobrą pamięć wzrokową, należy to przecież do mojego zawodu...

— Proszę mi powiedzieć, jak on wyglądał.

Portier zmarszczył brwi.

— Dokładnie nie mógł bym powiedzieć... w każdym razie był to człowiek w średnim wieku, błydy, ciemnowłosy, o cerze żółtawej. Ubrały był dobrze, robił wrażenie człowieka z leniwej siły. Podszedł do mnie i pyta, czy hrabia Gozzi jest w domu. — „Nie“ — odpowiedziałem — niema go, wyszedł. Może pan zechce poczekać? Lada chwila musi nadjechać. A może pan chce zostawić bratniemu jakiś list? — Chciałem mu podać papier i kopertę, ale powiedział, że to zbędne, i pożegnał się uprzejmie; nie mogę powiedzieć, bardzo uprzejmie! (Ciąg dalszy nastąpi).

Na tegorocznej paryskiej wystawie dokonany będzie wybór „Miss Wystawa“. Oto kilka niefrasobliwych kandydatek do tego zaszczytnego tytułu.

Kącik dla wszystkich

Jak wywabić plamy

Ważnym działem wiedzy chemicznej, stosowanej w gospodarstwie domowym, jest czyszczenie rozmaitych plam z materiałów, ubrań i bielizny. Podajemy cały szereg sposobów usuwania najczęściej spotykanych plam środkami dostępnymi w gospodarstwie domowym.

PLAMY Z BŁOTA, zwłaszcza z jasnych materiałów, wywabić można nie piorąc całej szatki, lecz tylko części zaplamione. Miejsce splamione uderzać szczotką umoczoną w 10% kwasie octowym, po czym dobrze wypłukać w wodzie. Ewentualną żółtą, pozostałą po wywabieniu plamie, wywabiać 5% roztworem kwasu szczawiowego.

PLAMY Z ATRAMENTU CZARNEGO I CZERWONEGO. Świeże plamy wywabiać sokiem cytrynowym lub 10% kwasem cytrynowym, potem płóćkę w wodzie. Jeśli plama zupełnie nie zniknie, czynności te powtarzamy kilkakrotnie lub też zwilżamy plamę i pocieramy kryształkami kwasu cytrynowego, następnie płóćkę w kilku wodach.

PLAMY Z TUSZU CZARNEGO perme w mydle benzynowym z dodatkiem benzyny, jeśli pozostaje żółta plama, to zwilżamy ją 10% kwasem szczawiowym, potem płóćkę w wodzie.

PLAMY Z TRAW I ZIELENI. Tkaninę płócimy w gorącej wodzie, potem działamy wodą utlenioną z małym dodatkiem 5% amoniaku, na koniec płócimy w zimnej wodzie. Jeśli plama nie znikła jeszcze, działamy spirytusem lub chloroformem.

PLAMY Z JODYNY schodzą najlepiej pod wpływem 5% tiosiarzanu sodowego, potem należy spłukać w wodzie. Jeśli by

pozostał rdzawy odcień w tym miejscu, trzeba na plamę napuścić kroplę lub dwie wody utlenionej, potem starannie wypłukać wodą.

PLAMY Z KAWY I KAKAO przeważnie schodzą w praniu. Jeśli pozostał ślad, należy to miejsce zaprawić w mydle benzynowym, potem w wodzie ze spirytusem (1:1) i wypłukać w 7-miej wodzie.

PLAMY Z KRWI świeże znikają, zaprawne w lennej wodzie. Zastarzałe plamy nacierają olejem, potem zmywają benzyną. Przeschnięte namoczyć w 3% roztworze wody utlenionej, potem dobrze spłukać wodą.

PLAMY Z MLEKA. Na świeże plamy działa benzyna, na zastarzałe mydłem benzynowym i benzyną. Na białych tkaninach jasnych wywabiamy je, zmywając spirytusem z wodą (1:1) z dodatkiem octu.

PLAMY Z OWOCÓW wywabiać wodą ze spirytusem (1:3), jeżeli zostały plamy, wywabiać wodą utlenioną, potem wypłukać w wodzie.

PLAMY Z RDZY nacieramy sokiem z cytryny, potem płócimy w wodzie, jeśli plama nie zdejść, działamy sokiem z cytryny i prasujemy żelazkiem gorącym przez czystą szmatkę, i zaraz płócimy w wodzie zwykłej; czynności te powtarzamy kilka razy, zwłaszcza przy zastarzałych plamach aż do zupełnego zniknięcia plamy.

PLAMY Z ŻYWICY na materiałach jasnych wywabiamy, pocierając gaigankiem, umoczanym w spiry图斯ie. Na materiałach ciemnych — dla oszczędności — stosujemy spirytus akatory.

(=) Nadzwyczajny sukces. Jaki odniosła w ub wtorek rewia „Co wolno wolewodzić” w Teatrze Katowickim z fewzoscia sciagami dajac sial wszystkim bywalcy teatru i spragniony atmosfery zabawy i humoru do teatru Domu Ludowego w Chorzowie. Kasa Domu Ludowego: czwartka od godz. 10-13 i od 18-20, tel. 414-63.

NAGŁY ZGON W KOŚCIELE.
(=) Dnia 10 bm. około godz. 6.45 zmarł nagle w kościele św. Barbary w m. rzeknie Zachar Franciszek lat 75, zam. przy ul. Wandry 31, na udar serca. Zwiłki oddawano do kostnicy cmentarza miejskiego w Chorzowie.

Z Świętochłowickiego
WIEC PUBLICZNY W ŚWIĘTOCHŁOWICACH
(S) W niedzielę 14. marca r. b. godz. 13.30 odbędzie się w Świętochłowicach na sali p. Prewnera ul. Bytomska 26, wielki wiec publiczny w sprawie deklaracji plk. Koca

ZJAZDY OKRĘGOWE O. M. P. W POWIECIE ŚWIĘTOCHŁOWICKIM.
(S) W niedzielę 14. marca odbędzie się zjazdy okręgowe O. M. P. w Lipinach dla okręgu IX i w Brzeźnach dla okręgu VII. Zjazd w Lipinach odbędzie się w sali p. Hampala o godz. 10, a w Brzeźnach Śl. w sali p. Covi'ego o godz. 14.30

KONCERT PROPAGANDOWY W DĄBRÓWCE WIELKIEJ
(S) W niedzielę zjeżdża do Wielkiej Dąbrowy znany chórmistrz „Kasyno” z Sienianowic Śl., gdzie w sali gimnazjalnej wystąpi z propagandowym koncertem morskim. W programie: prelekcja piosenki morskiej, monomeliki, recytacje zespołowe oraz film o polskim morzu. Początek koncertu dla dzieci o godz. 16, dla starszych o godzinie 19. Należy się spodziewać że oby wate Dąbrowki Wielkiej kreniennie przebędą na te imprezy

Z ŻYCIA POWSTAŃCÓW GR. ZABRSKIEJ W WIELKICH HAJDUKACH.

(S) Zebranie przy udziale 82 członków przewodniczył Józef Pasań. Poruszono na zebraniu sprawy kucnictwa polskiego i omówiono sprawę bezrobotnych członków grupy. Referat o deklaracji ideowej - programowej pułk. Koca wygłosił kier. szkoły o. F. Bytomski.

Z ŻYCIA O. M. P. W RUDZIE ŚL.
(S) Na walnym zebraniu OMP II w Rudzie Kuzni pod przewod. dz. Zarz. Pow. Bułoczek, wybrano następujący zarząd: prezes — Matyja Paweł wiceprezesi — Krawczyk i Galsys sekretarz — Janas Mikolaj skarbnik — Cbis Henryk

ZARZĄD TOW. POLEK W RUDZIE
Na walnym zebraniu Tow. Polek w Rudzie Śl. z udziałem przeds. Zarz. Pow. p. sen. Kornkowi i p. Węclawickiej oraz in. p. p. z dwoma z ramienia eminy Ruda wybrano zarząd w dotychczasowym składzie. Z wylosowanych sprawozdań wynika, że praca w Kole idzie żywym tempem narzód i wydaje znaczne owoce

INWESTYCJE W GMINIE RUDA ŚL.
(S) Gmina Ruda Śl. dzięki staraniom burmistrza m. Paszkowskiego otrzymała większe kredyty z Funduszu Pracy na wybrukowanie ulicy k. Piotra Skarki. Ulica o tyle jest ważna, że łączy Rudę z Orzeszowem. Dzięki uzyskanym kredytom prace kosztier około 60 000 zł niedługo wybrukowaniem rozpocznie się już w najbliższym czasie.

WALNE ZEBRANIE TOW. POLEK W KAMIENIU.
(S) Na dorocznym walnym zebraniu p. złożeń sprawozdań z całorocznej działalności zakończono wybory nowego zarządu, w skład którego weszli: pp. Julia Pawelczykowa prezeska (po raz 10 ty), Maria Siewkwa sekret., Józefa Polczkowska skarbn. również po raz 10 ty.

Z Pszczyńskiego
Z RUCHU ORGANIZACYJNEGO W POWIECIE

(P) W ub. niedziele odbyło się na terenie powiatu szereg walnych zebrań rozmaitych organizacji społecznych — W Międzyzrzeczu odbyło się walne zebranie Kół Związków Rezerwistów, któremu przewodniczył delegat zarządu powiatowego p. Cisek. Do nowego zarządu weszli: pp. Kasolki Józef Kędzior Jan, Janusz Jen, Łukaszek Walecny i Magot Feliks — W Koszuchowie wybrało miejscowe Tow. Polek przy udziale przeds. now. p. Czubowej now. zarząd, do którego weszli: pp. Mrozkowa Paulina, Michalska Mirosława, Tomalowa Bronisława, Decowska Maria i Oniełkowska Franciszka. W Łaziskach Górnych wybrano na walnym zebraniu miejscowego Oddziału Ligi Morskiej i Kolonialnej przy udziale 50 członków nowy zarząd w następującym składzie: pp. dr Namysłowski Jan, Świerkowski Zdzisław i Rotkex Ernest

WALNE ZEBRANIE ZW. POWST. ŚL. W ZAWIŚCI
Nowo wybrany zarząd składa się z pp. Ignacego Kruskiego (prezesa), Pawła Kurzoka, Ignacego Wrubkowskiego, Wilhelma Michalskiego, Eugeniusza Kasprzasa i Tomasza Bułary. Zawiśka: Jana Piłkwa Roberta Prohaska i Franciszka Czardymbona. Z rewizorów kasy: Franciszka Kiecki, Jakóba Tomali i Franciszka Głubka.

Z Rybnickiego
Z WALNEGO ZEBRANIA N. Ch. Z. P. W PSZOWIE.

(B) Walne zebranie przy przepięknej sali nagał prezes K. Reś, witał gości i członków

Uchwały wczorajszego posiedzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej

Śląska Rada Wojewódzka na wczorajszym posiedzeniu, odbytym pod przewod. Wicewojewody dr. Salomonia, wyraziła zgodę na wydanie rozporządzenia Wojewody Śląskiego w sprawie stosunków służbowych pracowników Śląskiej Ligi Rolniczej, ustaliła wysokość opłaty od towarzystw ubezpieczeniowych na rzecz Śląskiego Funduszu Pożyczkowego oraz rozdzieliła kwoty przysługujące z tych opłat na cele straży pożarnej a dalej ustaliła plan regulacji rzeki Rudy w obrębie miasta Rybnika na przestrzeni od km 7.885 do km 11.627.

W związku z budową drogi i mostu na rzecze Brynecz, Rada Wojewódzka uchwaliła plan kolonizacji rzeki Brynecz na obszarze gmin Koźłowa Góra, Świerkianiec i Piekary Śląskie, wybrała

swoim przedstawicielem do Państwowej Rady Komunikacyjnej na okres 3-letni od 1937 — 1940 r. członka Rady Wojewódzkiej Emanuela Tomankę, zaś jego zastępcą Wilhelma Dołę, po czym zabwieżdziała dodatkowe budżety na rok 1936-37 miasta Mikołowa na sumę zł 192.696 po stronie wydatków i rozchodów, Wydziału Powiatowego w Pszczynie na sumę zł 156.546 po stronie wydatków zaś zł 198.360 po stronie dochodów, miasta Sienianowic Śląskich na sumę zł 210.742 po stronie wydatków zaś zł 290.624 po stronie dochodów. Następnie Rada Wojewódzka przyjęła do wiadomości sprawozdania rachunkowe z wykonania budżetu za rok 1935-36 Wydziału Dróg Powiatowych w Bielesku. Wreszcie załatwiono szereg spraw komunalnych.

Akcja dokształcania kupiectwa polskiego

Katowice, 12 marca.
Związek Towarzystw Kupieckich Województwa Śląskiego zainicjował ostatnio akcję dokształcania kupiectwa polskiego w dziedzinie zawodowej. Akcja ta obejmie porady z działu techniki organizacyjnej, towaroznawstwa, reklamy, księgowości i t. d. Po-

nadto będą zorganizowane kursy dla personelu handlowego, ewent. drobnego kupiectwa, wykłady z zakresu organizacji przedsiębiorstwa, zasad sprzedaży, konkursy wystaw sklepowych. Akcją tą kierować będzie referat oświatowy przy Związku Towarzystw Kupieckich.

Nowa zmiana na stanowisku prezydenta regencji w Opolu

Opole, 12 marca.
Kilka miesięcy temu na stanowisko komisarzowego prezydenta regencji w Opolu mianowany został p. Adamczyk. Nominacja ta wywołała pewne zainteresowanie, p. Adamczyk bowiem jest rodowitym Górnolazem. Jego bliscy krewni, uważający się za Polaków żyją na terenie Województwa Śląskiego.

Okazuje się jednak, że p. Adamczyk nie długo sprawował swój prezydencki urząd w Opolu. Nastąpiła na tym urzędzie nowa zmiana.

na. Mianowicie nowym komisarzowym prezydentem regencji Opolskiej (po niemiecku urząd ten nazywa się obecnie: Regierungspräsidentenstelle in Oppeln) został zamianowany p. Rüdiger, dotychczasowy radca ministerstwa propagandy w Berlinie. P. Adamczyk zaś wrócił na poprzednio zajmowane stanowisko starosty krajowego prowincji górnośląskiej przy czym powierzono mu zarządem komisarzowy zarząd na stanowisku starosty krajowego Śląska Dolnego.

Z ŻYCIA K. S. M. M.
(T) KSM. Renty Stare urządziło w swym ognisku zebranie propagandowe, mające na celu wywołanie łączności pomiędzy starszym społeczeństwem a młodzieżą. Na zebraniu przywili. m. in. ks. prob. Matejczyk i członkowie kłosa wzięcia obchodowego.

Z Lublinieckiego

OBRAZY POWSTAŃCÓW LUBLINIĘCKICH
(L) Walne zebranie Zw. Powstańców Śl. w Lublinie odbyło się pod przewod. p. post. Golaś. Złożone sprawozdania wykazały że grupa ta pracuje w należytym tempie. W wyborach zatwierdzono stary zarząd z p. Ciepłym na czele. Odczytano wnioski, które dotyczyły zaleceń z Lublina istniejących naiołów i m. m. zniszczenia niemieckich organizacji młodzieżowych oraz starania się o awanse i t. d. Pracowników — powstańców z Śl. Zakładów Wojewódzkich, którzy nie awansowali od 10 lat, otrzyli jednogłośnie. W wolnych głosach p. post. Golaś wyzwał do bardzo intensywnego pracy w okresie przed upływem Konwencji G. niewskiel.

Z Bielskiego

Z WALNEGO ZEBRANIA TOW. POLEK W BIELSKU.

(B) Onegdaj odbyło się walne zebranie, które obradowało korzystny i wszechstronny stan Towarzystwa oraz jego owońną działalność na w. in. polach pracy społecznej. Do nowego zarządu weszli panie: przewodnicząca — Zagórska, z asystentami — Lubertowiczowa, sekretarka — Sułowska, zastępczyni — Nyczowa, skarbniczka — Szlaska, zastępczyni — Kowalska, dalej pp.: Bernerowa, Grybosława, Holysława, Kleczarowa, Kosłowska, Mackiewiczowa, Makowa, Nawalsława, Schmidowa, Sypłowska i Wydzysława. Walne zebranie podziękowało występującemu z powodu choroby dotychczasowemu prezesowi p. Sio sarczykowskiemu, zasłużonemu założycielowi Kola Polek w Bielsku, za jej rzetelną i szczerą pracę.

WYKRYCIE SPRAWCÓW KRADZIEŻY.

(B) W związku z kradzieżą mieszkaniową szczególnie blizny, popołonią w styczniu b. na szkole Salemiana Borgera z Bielska, ul. M. Pierackiego, Polcja z Bielska ustaliła, że kradzieży tej dokonali: Kulaga Tadeusz, lat 26, obecnie w więzieniu Kosa Okręgowego w Cieszyńsku, Płak Piotr, lat 20, bez stałego pobytu i Węclowski Józef, lat 30, również bez stałego miejsca zamieszkania. Za Wątkowskim i Płakiem wdrożono dochodzenia.

Z Cieszyńskiego

UCHWALENIE BUDŻETU CIESZYŃSKA.

(C) Posiedzenie budżetowe Wydziału Gm. nęgo odbyło się 8 marca br. pod przewod. burmistrza Dr. Michajdy. Budżet referował wiceburmistrz i przedstawiał rozwój Okręgowego Elekrowni Cieszyńska. Wydatki emerytalne obciążają dotąd ogólną administrację miasta, obecnie wydatki to rozdzielono na poszczególne działy: przedsiębiorstw miejskich. Rzeźnia miejska jest samowystarczalną, nie potrzebuje w tym roku znaczniejszych inwestycji, gdyż jest wzmocnioną i prowadzoną. Targowisko na byłym podłożu koła Szpitala Krajowego będzie w tym jeszcze roku przeniesione w pobliżu rzeki miejskiej. Wodociąg miejski (nowy) jest gotowy i będzie w najbliższych miesiącach oddany do użytkowości publicznej. Koszt ogólny budowy wodociągu wynosi 3.100.000 zł, z czego miasto pokryło 400.000 zł, gdyż resztę pokryły dotacje z budżetu wojewódzkiego i państwowego. Ocywałe Cieszyńska są wdzięczni za tak znaczące poparcie ich interesu majątkowego, w szczególności Panu Wojewodzie Śląskiemu, który zawsze odnosił się życzliwie do poczynania i potrzeb miasta.

Budowa gazonów jest przewidziana w czteroletnim państwowym planie inwestycyjnym. Cieszyńska nie może ponieść całych kosztów budowy, które wynoszą około 400.000 zł i tylko przy wybitnym poparcu Województwa i Państwa można zrealizować to zadanie, inaczej koszt gazonu byłby nieopieralnie wysoki.

Emerytów posiada miasto 44; emerytury wynoszą łączną kwotę 88.404 zł. Dług mi. Cieszyń 2.192.000 zł. Miasto reguluje swe długi i odepłki punktualnie według umowy z wierzycielami, co podbija miasto roczne koszty 190.568 zł. Prawdopodobnie w tym roku przystąpi miasto do budowy nowego, siedmioklasowego szkoły do podzielenia na Przysk. Przedm., przy czym udział miasta w kosztach budowy wyniesie ok. 25% plus plac budowlany i koszty instalacyjne.

Przeznaczono projekt uchwały skarbowej, przyjęty przez komisję finansową; otwarto dyskusję nad przedłożonym preliminarzem, poczem budżet uchwalono jednogłośnie.

Humor.

PRZYJACIOŁKI. — Wczoraj rzucił za mną mój mąż leżant, która sama zrobiłam.
— Na miłość boża, mógł pania przecież zabić!

JĘDZIEC

— Słyszałem, że uczy się pan jeździć konno?
— Tak, zaczęłam właśnie wczoraj.
— I jakże przeszła panu pierwsza lekcja?
— Tam jest piasek...

W BIURZE.

— Panio Geniu jak się pani podoba nowa koleżanka?
— Musi być bardzo nerwowa bo gdy tylko siada przy maszynie... zaraz zaczyna pisać.

Z sali sądowej w Rybniku

(R) Stolarz Franciszek Marszolik z Pazo-wa stanął w ubiegłą środę przed Sądem Okr. w Rybniku, oskarżony o kryptowprysięstwo, którego dopuścił się w lipcu ub. roku przed sądem grodzkim w Rybniku. Sąd skazał Marszolika na 6 miesięcy więzienia z zawieszeniem.

Ciekawą sprawę rozpatrywał w ub. Wydział Zamiejscowy Sądu Okręgowego w Rybniku. Na ławie oskarżonych zasiadła Helena Mach z Ruptaw, oskarżona o zadanie ciężkiego urazu cieleśnego. W świetle przewodu sądowego sprawa przedstawia się następująco. 10 października ub. roku mąż oskarżonej Franciszek pokłócił się z sąsiadem Piotrem Albrechtem o międzygraniczną. Klóśna zamieniała się wkrótce w bójkę. Na pomoc Machowi pobięła jego żona, uderzona w widy. Machowa ugodziła ciężko 50-letnią Franciszkę Albrechtową. Ciężką raną musiano odwieźć do szpitala, gdzie przebywała przez dłuższy czas. Sąd skazał wojowniczą kobietę za zadanie ciężkiego urazu cieleśnego na 7 miesięcy więzienia.

Z Tarnogórskiego

PRACA LIGI MORSKIEJ I KOLONIALNEJ W TARNOWSKICH GÓRACH

(T) W tych dniach odbyło się w sali Domu Ludowego w Tarn. Górach walne zebranie Od-

ZARZĄD POWSTAŃCÓW W KOZŁ. GÓRZE.

(T) Zw. Powst. Śl. na walnym zebraniu pod przewod. delegata now. zarządu Zw. Powst. Śl. kierownika szkoły w Kubicu wybrał now. zarząd, w skład którego weszli pp. Nowak Jan, prezes Zalic Franciszek, Francik Wilhelmi, Flak Wojciech Palon Wincenty i Flak Jerzy. Na zebraniu uchwalono rezolucję w sprawie za-trudnienia bezrobotnych powstańców

Tajemnicze zwłoki

(T) 10 bm. przy szosie wojewódzkiej koło miejscowości Żyglina w powiecie tarnogórskim znaleziono trupa mężczyzny lat około 30, bez dokumentów osobistych. Znajdnych śladów gwałtownej śmierci nie stwierdzono. Śmierć nastąpiła prawdopodobnie wskutek udaru serca. Dalsze dochodzenia prowadzi posterunek policji w Miasteczku.

KRADZIEŻ MIESZKANIOWA

(T) W nocy na 9 bm. nieznaną sprawcy włamali się za pomocą przysypanienia drabinki przez okno do sypialni a następnie do mieszkarki Głuska Franciszka w Tarn. Górach, skąd skradli 100 zł w gotówce i inne przedmioty łącznej wartości 700 zł — Tę samej nocy włamali się prawdopodobnie ci sami sprawcy w ten sam sposób do sąsiada p. Głuska, Musialka Jana i Trojana Wacława w Tarn. Górach, gdzie zostali jednak spłoszeni.

Gdy serce niedomaga...

... pić **KAWĘ HAG**, wolną od kofeiny!

Życie sportowe i wychowanie fizyczne

Schmeling ofiaruje Braddockowi 250 tys. dolarów za rozegranie meczu w Berlinie

Schmeling zwrócił się do mistrza świata wagi ciężkiej Jamesa Braddocka z propozycją rozegrania meczu o mistrzostwo świata nie w Nowym Jorku, jak brzmia umowa, tylko w Berlinie. Schmeling ofiaruje swemu przeciwnikowi 250 tys. dolarów w razie jego zgody. Pieniądze zostaną zdepotowane w jednym z banków europejskich, który wybierze Braddock. Schmeling gwarantuje poza tym swemu przeciwnikowi wszelkie prawa do korzystania z zysków z nagranego filmu z meczu oraz transmisji radiowych na terenie Ameryki. Sędzią ringowym meczu ma być sędzia neutralny uzgodniony pomiędzy obiema stronami. Punktowym sędzią ma być Amerykanin. Schmeling poza tym zgadza się podpisać

zobowiązania, że w razie zwycięstwa i zdobycia tytułu mistrza świata stoczy jeszcze w ciągu sierpnia br. walkę o tytuł mistrzowski, z Joe Louistem lub innym bokserem,

wskazanym przez Nowojorską Komisję Bokserską.

Dotychczas nie wiadomo, jak się ustosunkuje Braddock do tej propozycji.

W niedzielę mecz pływacki Warszawa — Śląsk o nagrodę młodych

W niedzielę 14 bm. odbędzie się — jak już podawaliśmy — w nowej pływalni krytej TPG, w Nikiszowie zawody reprezentacyjne półfinałowe Warszawa — Śląsk o nagrodę młodych. Są to pierwsze zawody w nowej krytej pływalni, której oficjalne otwarcie wzgl. poświęcenie odbędzie się w tydzień później, to jest dnia 21 bm.

Kapitan sportowy okręgu śląskiego p. Maerz ustalił już skład Śląska, który przedstawia się następująco:

400 m st. dow.: Jędrzyk i Schwarz, rez. Błaczek, 200 m st. klas.: Czaja i Gawlik, rez. Padalski, 100 m na znak: Padalski i Błaczek, rez. Schwarz, 100 m st. dow.: Zieliński i Węgiel, rez. Jędrzyk, skoki Jędrzyk i Sobota, 8 x 100 st. zmiennym: Schwarz, Węgiel i Zieliński, Waterpolo: Bochynek, Jędrzyk, Kulawik, Węgiel, Schwarz i Zieliński.

Silnymi punktami reprezentacji śląskiej są biegi na 400 m, 100 m stylem dowolnym oraz 3 x 100 m oraz ewent. drużyna pływacka, która — jak wiadomo — w pierwszych zawodach eliminacyjnych przegrała z mistrzem Polski EKS-em nadełwie 8:2; ślaskiej przedstawiają się natomiast skoki, biegi klasyczne i na znak. Skład reprezentacji warszawskiej ciągle jeszcze nie jest znany, tak że typowanie zwycięzcy jest niemożliwe. Pewnym jest, iż walka będzie zacięta, w punktacji na zmianę prowadzić będą oba okręgi a zwycięzca triumfować będzie małą tylko różnicą punktów.

Zawody rozpoczynają się punktualnie o godz. 16-tej. Dojazd do Nikiszowa autobusem 12,30, 14,30, 16,30 i t. d. od Teatru im. Wyspiańskiego oraz pociągami Katowice — Szopieniec i stąd „Balkanem”.

Z działalności Kół Polskiego Zw. Zachodniego

Swierkianiec, Zebraniu przewodniczył p. Moczyński z Tarnowskich Gór. W skład nowego zarządu weszli pp.: Szyra Roman — prezes, Was Piotr — zast. prezesa, Zorzyński Bernard — sekretarz Jan Józef — skarbnik.

Łasowice Nowy zarząd wybrano w następującym składzie pp.: Mańka Teodor — prezes, Niewolik Paweł — wiceprezes, Kłya Franciszek — sekretarz, Kazimierz Bronisław — skarbnik.

Zyglin, Zebraniu przewodniczył p. Kierown. Musiek Nowy zarząd wybrano w składzie: prezes Dzwior Karol, sekretarz Szemberk, skarbnik Jan Siw.

Orzech Zebraniu przewodniczył p. Szybicki, który wygłosił referat o zagadnieniu polsko-niemieckim. Nowy zarząd wybrano w dotychczasowym składzie z p. Mitsem jako prezesem na czele.

Nowe Chochlo, Zebraniu przewodniczył p. Padzinski i wygłosił referat. Wybrano nowy zarząd pp.: Sado Edward — prezes, Michalik — zast. prezesa, Nelcer — sekretarz, Kłma Antoni — skarbnik.

Stare Tarnowice, Zebraniu przewodniczył prezes obwodowy o burmistrz Antek i wygłosił referat na temat: „Konwencji Genewskiej”. Wybrano nowy zarząd z p. Kłaskiem jako prezesem na czele.

Kolo Boruszkowe, które po dwuletniej nieczynności nowo powstało, wybrało zarząd z prezesem Czymem Cyprianem na czele.

Brwnica, Zebraniu przewodniczył p. Brodzki z Miasteczka. Zarząd wybrano w dawnym składzie.

ŁÓDZCY SZERMIERE NA MISTRZOSTWACH ŚLĄSKA.

W dniach 13 i 14 bm. rozegrane zostały szermierze mistrzostwa Śląska w konkurencji ogólnopolskiej. Na zawodach tych Łódź reprezentowana będzie przez: Reichmanównę, Matczakównę, Koralczykównę, Swierczewską, Banasia, Buczyńskiego oraz olimpijczyka Kantora.

DRUGA PORAZKA MISTRZÓW ŚWIATA W HOKEJU.

Mistrzowska drużyna świata „Kimberley Dynami” poniosła ostatnio drugą z rzędu porażkę na gruncie angielskim tym razem w spotkaniu z zespołem Anglii w stosunku 2:4. Świadcząco by to o obniżeniu się formy graczy, zmniejszeniu długim turnie o Europie i rozrywaniu mistrzowskim.

POGON NOWY BYTOM — P. P. W. KATOWICE.

W niedzielę 14 bm. odbędzie się na boisku KS Pogon w Nowym Bytomie ciekawe zawody o zwycięstwo pomiędzy KS. Pogon Nowy Bytom i P. P. W. Katowice.

Drużyna Pogoni znajduje się w nadzwyczajnej formie co odzwierciedla w meczu z mistrzem Polski KS Ruch z Wielkich Hajduk — Przedmecz o godz. 13.

Dziś początek indywidualnych szermierczych mistrzostw Śląska

Dziś o godz. 15-tej rozpoczyna się w sali szermierczej Policynego Klubu Sportowego w Katowicach, przy ul. Bartosza Głowackiego od dawną zapowiadane szermierze mistrzostwa Śląska. Jako pierwsza konkurencja rozegrany zostanie floret panów. O godz. 18 finał floretu.

Wielkie Imprezy sportowe podczas Wielkiej Wystawy Światowej w Paryżu

Wielkie Imprezy sportowe podczas Wielkiej Wystawy Światowej w Paryżu

W roku bieżącym odbędzie się w Paryżu Wielka Światowa Wystawa, w ramach której przeprowadzona zostanie cała masa najważniejszych imprez sportowych.

Oto najważniejsze:
od 2—8 maja międzynarodowy turniej hokeja na trawie,
od 8—10 maja mecz o puchar Davisa Francja — Norwegia,
16 maja zawody kolarskie o Wielką Nagrodę Narodów,
17 maja bieg sztafetowy przez Paryż,
od 18 maja do 1 czerwca międzynarodowy turniej tenisowy o mistrzostwo Francji,
od 1—6 lipca piłkarskie mistrzostwa świata,

24—30 czerwca międzynarodowy zjazd gwiazd,
18—18 lipca mistrzostwa Europy w zapasnictwie,
19—30 lipca mistrzostwa świata w szermierce,
24 lipca mistrzostwa Europy w chodzie na 30 km,
1 sierpnia mecz lekkoatletyczny Europa — Ameryka,
21—29 sierpnia mistrzostwa akademickie świata,
5 września zawody motocyklowe o Wielką Nagrodę Francji,
od 10—12 września mistrzostwo świata w podnoszeniu ciężarów.

WYCIECZKA NARCZARSKA H. K. N.

Harcerski Klub Narciarski w Katowicach organizuje w dniach 13 i 14 bm. wycieczkę narciarską na Pilsko Trzaski podległe z Korbielowa na Hale Miziowa szczyty Piłska — zjazd przez Sucha Górę do Młokówi część partii do Ruczy Złobka w Katowicach na dwóru w Suchym w hali o godz. 14.30 Wyjazd z Katowice o godz. 14.54 w sobotę — powrót w niedzielę o godz. 21.37. Zastępcą przywodzi H. K. N. Francuska 12. tel. 346-41 do matki do godz. 10-tej Wycieczkę prowadzi hm Korzeniowski. W razie niekorzystnych warunków narciarskich wycieczka odbędzie się w przyszłym tygodniu.

TRENINGI DO P. O. S.

Miejski Komitet WF i PW w Katowicach przeprowadza treningi do P. O. S. dla pań w środy od godz. 16—18, dla panów w poniedziałki od godz. 16—18 w hali Miejskiego Ośrodka WF Rąborska 1.

Treningi są dostępne dla wszystkich, tak star

warzykowych jak i nieowarżyszonych zupełnie bezpłatnie. Zapisz się do nich oddzielnie w godz. 17—19 w kancelarii Miejskiego Ośrodka WF i P.

Każdy, kto odbędzie 12 godzin treningu, może stać się do próby o P. O. S. Badanie lekarskie odbywa się w Miejskim Ośrodku — Poradnia sportowo — lekarska przyjmie w poniedziałki, środy i piątki od godz. 19—21.

WALNE ZEBRANIE RUCHU

Zarząd KS. Ruch zawiadamia swych członków, że w sobotę 20 bm. odbędzie się w małej sali kat. Domu Związkowego w Wielkich Hajdukach przy ul. Kościelnej 6, walne zebranie KS. Ruch.

Początek zebrania o godz. 18. W razie tego przybycia o oznaczonej godzinie statutowo wyznaczanej ilości członków odbędzie się zebranie po godzinie później uchwały będą prawomocne bez względu na liczbę obecnych.

Porządek obrad podany zostanie do wiadomości członków przed rozpoczęciem zebrania.

Piątek 12 marca.

KATOWICE, Godz. 6.00—7.30 Audycja poranna, 8.45 i 11.30 Audycja dla szkół, 11.57 Bygones czasu, 12.05 Koncert orkiestry mandolinistów „Hilka” — Buzgule, — 12.40 Dziennik południowy, 12.50 „Przed światłem aniel” — piosenka, 13.00 Koncert symfoniczny, 13.15 Melodie poplarnie „Pity”, 13.55 i 15.00 Wiadomości gospodarskie, 14.15 Koncert Chórów „Chórów” — 14.30 Lekcja języka polskiego, 14.35 Rozmowa z kapłanem Michałem Rękasem z chorym, 14.50 Pity, 15.00 „O śladach miłości” — felieton, 15.15 Pracek Schabert Trio — 15.40 Audycja dla szkół, 15.50 Dziennik wieczorny, 16.00 Piosenki, 16.15 Rozmowa z kapłanem Michałem Rękasem z chorym, 16.30 Pity, 16.40 Jak śpiewać świąt, 16.55 Pity, 17.00 Piosenki, 17.15 „Emigrant” — felieton, 17.30 Piosenki, 17.45 Dziennik wieczorny, 17.50 Piosenki, 18.00 Piosenki, 18.15 Rozmowa z kapłanem Michałem Rękasem z chorym, 18.30 Pity, 18.40 Jak śpiewać świąt, 18.55 Pity, 19.00 Piosenki, 19.15 „Emigrant” — felieton, 19.30 Piosenki, 19.45 Dziennik wieczorny, 19.50 Piosenki, 20.00 Piosenki, 20.15 Rozmowa z kapłanem Michałem Rękasem z chorym, 20.30 Pity, 20.40 Piosenki, 20.55 Piosenki, 21.00 Piosenki, 21.15 Rozmowa z kapłanem Michałem Rękasem z chorym, 21.30 Pity, 21.40 Piosenki, 21.55 Piosenki, 22.00 Piosenki, 22.15 Rozmowa z kapłanem Michałem Rękasem z chorym, 22.30 Pity, 22.40 Piosenki, 22.55 Piosenki, 23.00 Piosenki, 23.15 Rozmowa z kapłanem Michałem Rękasem z chorym, 23.30 Pity, 23.40 Piosenki, 23.55 Piosenki, 24.00 Piosenki.

Sobota 13 marca.

KATOWICE, Godz. 6.00—7.30 Audycja poranna, 8.00 i 11.30 Audycja dla szkół, 11.57 Bygones czasu, 12.05 Koncert orkiestry mandolinistów „Hilka” — Buzgule, — 12.40 Dziennik południowy, 12.50 Nasz program, 13.00 Koncert symfoniczny, 13.15—14.00 Pity, 14.10 Wesoła audycja dla dzieci, 15.00 Wiadomości gospodarskie, 15.15 Koncert reklamowy, 15.35 Dzieło kulturalne, 15.40 Pity, 15.50 Dziennik wieczorny, 16.00 Piosenki, 16.15 Rozmowa z kapłanem Michałem Rękasem z chorym, 16.30 Pity, 16.40 Jak śpiewać świąt, 16.55 Pity, 17.00 Piosenki, 17.15 „Emigrant” — felieton, 17.30 Piosenki, 17.45 Dziennik wieczorny, 17.50 Piosenki, 18.00 Piosenki, 18.15 Rozmowa z kapłanem Michałem Rękasem z chorym, 18.30 Pity, 18.40 Jak śpiewać świąt, 18.55 Pity, 19.00 Piosenki, 19.15 „Emigrant” — felieton, 19.30 Piosenki, 19.45 Dziennik wieczorny, 19.50 Piosenki, 20.00 Piosenki, 20.15 Rozmowa z kapłanem Michałem Rękasem z chorym, 20.30 Pity, 20.40 Piosenki, 20.55 Piosenki, 21.00 Piosenki, 21.15 Rozmowa z kapłanem Michałem Rękasem z chorym, 21.30 Pity, 21.40 Piosenki, 21.55 Piosenki, 22.00 Piosenki, 22.15 Rozmowa z kapłanem Michałem Rękasem z chorym, 22.30 Pity, 22.40 Piosenki, 22.55 Piosenki, 23.00 Piosenki, 23.15 Rozmowa z kapłanem Michałem Rękasem z chorym, 23.30 Pity, 23.40 Piosenki, 23.55 Piosenki, 24.00 Piosenki.

Repertuar teatrów i kin

TEATR IM. STAN. WYSPIAŃSKIEGO W KATOWICACH

Sobota, dnia 13 marca „Niebośka komedia” dla szkół o godz. 15.00.
Niedziela, dnia 14 marca „Występ baletu Joossa” o godzinie 20.
Niedziela, dnia 14 marca „Kto zabije?” dla szkół „Stemianowicz” o godz. 15.00.
Niedziela, dnia 14 marca „Kto zabije?” o godz. 20.

Słynny balet Joossa w Teatrze im. St. Wyspiańskiego

Najwybitniejszy balet ziołot, z 29 osób, w którym tancerze zespołu łączą się w jedną pękłą harmonijną całość, stylizując za każdego baletu odbiega od szlaku i wykazuje wielką ilość pryncypów, a zarazem oryginalności, wystąpi w Teatrze im. St. Wyspiańskiego co tylko raz w sobotę 13 marca o godz. 20.

Najbliższa premiera

Prawdziwa uczta artystyczna będzie następną premierą „Wieczór trzech króli”. Celem uświetnienia widowiska i postawienia jego wykonania na najwyższym poziomie, Dykt. Teatru powierzyła reżyserię komedii znakomitemu reżyserowi Teatru Narodowego i Polskiego w Warszawie p. Karolowi Burawskiemu, który stworzył wiele arcydzieł sztuki i zyskał sławę. Muzyka Schillera, Kap. K. Boleza-Tomaszewski.

Teatr im. St. Wyspiańskiego na prowincji.

BIELSKO — piątek, dnia 12 marca: „Kto zabije?” o godz. 19.
BIELSKO — poniedziałek, dnia 15 marca: „Kto zabije?” o godz. 19.30.
CHORZÓW — wtorek, dnia 16 marca: „Kto zabije?” o godz. 19.30 dla Skarbofernu.
KNUROW — piątek, dnia 19 marca: „Kto zabije?” o godz. 20.

KINOTEATRY W KATOWICACH

„PRZED ŚWIATŁEM ANIEL” — od dnia 12 marca 1937 r.
CAPITOL: „Wielka Tarzana”.
CASINO: „Blond Carmen”.
COLOSSEUM: „Słona miłość”.
RIALTO: „Niewygodny Bill”.
STYLLOWY: „Ich troje”.
UNION: „Dwa dni miłości”.
DEBINA: „DAB: „Barbara Radziwiłłowa”.
MYSŁOWICE — ODEON: „Walc nad Nową”. — HELIOS: „Bohater”.
MYSŁOWICE — CASINO: „Sam na sam” oraz „Low cy przygady”.
NOWA WIEŚ — PIASKI: „Tajemnica pańcy Brini” oraz „Romans w Budapeszcie”. — SIENKIEWICZ: „Młodość” oraz „Świat”.
PILAWO — EDEN: „Tęsknota”.
RADZIONKOWO — CASINO: „30 Karatów szczeniaka” oraz „Adolfin Dymarski” oraz „Piosenki z Monte Carlo”.
PRZEDURÓW — APOLLO: „Kłopoty z kłopotami” (film kolorowy) i „Petersburżskie gości”.
REBNIK — APOLLO: „Sam na sam” oraz „Tajemnica dwojga handlarzy”.
RATYŃ — HELIOS: „Piosenki z Monte Carlo” oraz „Adolfin Dymarski” oraz „Piosenki z Monte Carlo”.
SIENKIEWICZ — APOLLO: „Słowa z Wielkiej”.
ŚWIETOGOSZCZ — APOLLO: „Dobry dzień”.
TOKA: „Młodość” oraz „Romans”.

Inne miejscowości:

BIELA — MIEJSKIE: „Złoty Szkar” — APOLLO: „Audycja w Ischii” — RIALTO: „Ogród Alhambra”.
BIELSKO — APOLLO: „Barbara Radziwiłłowa” oraz „Młodość”.
CHORZÓW — APOLLO: „Pan z milionami” oraz „Złoty” — COLOSSEUM: „Młodość” oraz „Młodość”.
KATOWICE — APOLLO: „Kłopoty z kłopotami” oraz „Piosenki z Monte Carlo”.
KATOWICE — CASINO: „Kłopoty z kłopotami” oraz „Piosenki z Monte Carlo”.
KATOWICE — EDEN: „Tęsknota”.
KATOWICE — HELIOS: „Bohater”.
KATOWICE — MYSŁOWICE: „Walc nad Nową”.
KATOWICE — SIENKIEWICZ: „Młodość” oraz „Romans”.
KATOWICE — STYLLOWY: „Ich troje”.
KATOWICE — UNION: „Dwa dni miłości”.
KATOWICE — DEBINA: „DAB: „Barbara Radziwiłłowa”.
KATOWICE — MYSŁOWICE: „Walc nad Nową”.
KATOWICE — HELIOS: „Bohater”.
KATOWICE — MYSŁOWICE — CASINO: „Sam na sam” oraz „Low cy przygady”.
KATOWICE — NOWA WIEŚ — PIASKI: „Tajemnica pańcy Brini” oraz „Romans w Budapeszcie”.
KATOWICE — SIENKIEWICZ: „Młodość” oraz „Świat”.
KATOWICE — PILAWO — EDEN: „Tęsknota”.
KATOWICE — RADZIONKOWO — CASINO: „30 Karatów szczeniaka” oraz „Adolfin Dymarski” oraz „Piosenki z Monte Carlo”.
KATOWICE — PRZEDURÓW — APOLLO: „Kłopoty z kłopotami” (film kolorowy) i „Petersburżskie gości”.
KATOWICE — REBNIK — APOLLO: „Sam na sam” oraz „Tajemnica dwojga handlarzy”.
KATOWICE — RATYŃ — HELIOS: „Piosenki z Monte Carlo” oraz „Adolfin Dymarski” oraz „Piosenki z Monte Carlo”.
KATOWICE — SIENKIEWICZ — APOLLO: „Słowa z Wielkiej”.
KATOWICE — ŚWIETOGOSZCZ — APOLLO: „Dobry dzień”.
KATOWICE — TOKA: „Młodość” oraz „Romans”.

